

one
MIND

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดพิษณุโลก

รายปี พ.ศ. 2570

ใช้ **หัว** และ **ใจ**
ปั้นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน

จัดทำโดย

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก มีการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยส่งเสริม กำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง นโยบายระดับกระทรวง และแผนอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องตามกรอบแนวคิดแผนและนโยบายในระดับต่าง ๆ รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก เพื่อนำไปกำหนดทิศทางและแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน เพื่อนำไปสู่ **“การผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”** โดยยึดตามนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรมที่สำคัญ อาทิ นโยบาย รวอ. **“ONE MIND อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว”** การบริหารและปฏิบัตินโยบายด้วยหลักการทุกส่วนราชการของกระทรวงต้องทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการเพื่อเป้าหมายร่วมกัน อีกทั้งการพัฒนา **อุตสาหกรรมทั้ง ๔ มิติ** ประกอบด้วย มิติที่ ๑ ความสำเร็จทางธุรกิจที่เปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ มิติที่ ๒ ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวม มิติที่ ๓ ความลงตัวกับกติกาสากลมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน และ มิติที่ ๔ การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง ภายใต้วิสัยทัศน์การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วย **‘หัว’** และ **‘ใจ’** ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม โดยกำหนดภารกิจพลิกฟื้นกระทรวง เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุล และยั่งยืน ด้วยความมุ่งมั่นและเข้มแข็ง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ โดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะสามารถนำแผนฉบับนี้ ไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก
พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี	๒
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๓๒
๓.๑. การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๓๒
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๓๒
๓.๑.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมและศักยภาพ	๔๒
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๕๑
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๕๕
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๕๕
๓.๒.๒ พันธกิจ	๕๕
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๕๕
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๕๘
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๕๘
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐	๘๗
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดพิษณุโลก	๘๙
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก	๘๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบาย ระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนระดับที่ ๑ ซึ่งเป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดการผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล โดยการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัตินั้น จะดำเนินการผ่านการถ่ายระดับเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ชาติสู่แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานที่มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๘๐ อีกทั้งก่อให้เกิดการเชื่อมโยง ในทิศทางเดียวกัน อย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนา อย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อน ขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมจากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา ในแผนปฏิบัตินโยบายรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน อีกทั้งการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ โดยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่า และมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ในเวทีโลก โดยการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการ และการบูรณาการนโยบาย/แผนงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะเอื้อให้เกิดการลงทุนและลดอุปสรรคในธุรกิจ อุตสาหกรรม นอกจากนี้การส่งเสริมสถานประกอบการ ที่เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม จะอาศัยการกำกับดูแลอย่างทั่วถึง การถ่ายทอดองค์ความรู้และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นกลไก ในการขับเคลื่อน อย่างไรก็ตามปัจจัยสำคัญในการพัฒนาที่ขาดไม่ได้ คือ การพัฒนาองค์กรและบุคลากร ของสำนักงานอุตสาหกรรมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และเพิ่มประสิทธิภาพ ในการให้บริการอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมีการดำเนินการในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดต่อไปในอนาคต ซึ่งมีรายละเอียดและขอบเขตดังต่อไปนี้

แผนระดับ ๑	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน เป้าหมาย - ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ๓. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม เป้าหมาย - สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ - กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ - เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ ๒. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการ เติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม เป้าหมาย - ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ๒. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบทเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เป้าหมาย - ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส - ภาครัฐมีขนาดเล็กคล่อง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง - ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความ ต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก ๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็น เป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ ๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กคล่อง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ๔. ภาครัฐมีความทันสมัย
--------------------------	--	---	--	---

				๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลัก คุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ ๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ
--	--	--	--	--

แผนระดับ ๒	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๓ การเกษตร เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท ๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ๒. ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อย : เกษตรชีวภาพ เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ แผนย่อย : เกษตรแปรรูป เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบ และผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูป	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ แผนย่อย : อุตสาหกรรม และบริการการแพทย์ครบวงจร เป้าหมายแผนย่อย : อุตสาหกรรม และบริการทางการแพทย์มีการ ขยายตัวเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา : ๑. ส่งเสริมการพัฒนา อุตสาหกรรมการแพทย์ที่ทันสมัย มีคุณค่า และมีมูลค่าเพิ่มสูง ๒. ยกระดับมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ทางการแพทย์และการให้บริการ ทางการแพทย์ให้เทียบเท่ากับระดับสากล	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท ๑. สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน แผนย่อย : การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง แนวทางการพัฒนา : ๑. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๒. มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตร แผนย่อย : การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้ เป็นไปตามมาตรฐานสากล เป้าหมายของแผนย่อย : ๑. การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตรและการ อุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น แนวทางการพัฒนา :	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป้าหมายระดับหมวดหมู่ : ๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปสูงขึ้น หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ เป้าหมายระดับหมวดหมู่ : ๑. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับ และปรับตัว หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ เป้าหมายระดับหมวดหมู่ : ๑. การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ และยั่งยืนเกษตรแปรรูปสูงขึ้น	นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ที่ ๑๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่
--------------------------	---	---	---	---	--

	๒. ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	ยกระดับการแพทย์และบริการสุขภาพแผนไทย	๑. จัดการคุณภาพอากาศ เสี่ยงและความสั่นสะเทือน ๒. จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล		
--	--	---	---	--	--

แผนระดับ ๓	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” ตามแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน จังหวัดพิษณุโลกตั้งอยู่ในพื้นที่การพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เป็นส่วนหนึ่ง ของภาคเหนือที่มี ๔ กลุ่มจังหวัด ใช้แนวทาง การพัฒนาของแผนพัฒนาภาคเหนือเป็นกรอบ ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดพิษณุโลก ตามเป้าหมายการพัฒนาภาคเหนือ เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ “เมือง ๔ แยกกระเปียงเศรษฐกิจ เชื่อมโยงการผลิตและ บริการมูลค่าสูงบนฐานสังคมเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมและ คุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน” (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนา ประเด็นที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้าน การค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและ โครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่ง และเมือง อัจฉริยะ (Smart City) ประเด็นที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากลและ ยั่งยืน และเป็นเมืองศูนย์กลางการประชุมและจัดนิทรรศการ (MICE CITY) ประเด็นที่ ๓ ยกกระตือรือร้นการเกษตรที่เป็นระบบเพิ่มมูลค่า และการตลาดที่ครบวงจรบนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยี ประเด็นที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืน และสืบสานอัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม ประเด็นที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พลังงาน อย่างเป็นระบบและยั่งยืน ประเด็นที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน พัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต	แผนปฏิบัติการราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม “ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม เศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” ประเด็นการพัฒนา ๑. การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ๒. การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วน ภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน ๓. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการ ให้มีประสิทธิภาพ
-------------------	--	--	---

		และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศ อย่างมีคุณภาพ	
--	--	--	--

สาระสำคัญของ แผนปฏิบัติการด้านการ พัฒนา อุตสาหกรรม จังหวัด พิษณุโลก	เป้าหมายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม มุ่งกระจายรายได้สู่ชุมชน ให้เติบโตอย่างยั่งยืน	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ๑. จำนวนผู้ประกอบการที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน (เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐) ๒. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในภาคอุตสาหกรรม (จำนวน ๑ เครือข่าย) ๓. อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ผู้ประกอบการ (เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕) ๔. อัตราการเพิ่มขึ้นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา (อัตราการเพิ่มขึ้นผลิตภัณฑ์ ที่ได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐) ๕. อัตราการเพิ่มขึ้นผู้ประกอบการที่เข้าร่วมดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม (อัตราการเพิ่มขึ้นผู้ประกอบการที่เข้าร่วมดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๕)
--	---	--

ประเด็นการ พัฒนา อุตสาหกรรม จังหวัด พิษณุโลก	๑. พัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสินค้าเกษตรแปรรูป เกษตรปลอดภัย เกษตรมูลค่าสูง เชื่อมโยงการบริการ และการท่องเที่ยวโดยอาศัยการวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	๒. ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model	๓. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันแบบ ครบวงจรของผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเข้มแข็ง ทางเศรษฐกิจ
--	--	--	---

โครงการ/ กิจกรรม	๑. โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลกกิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ๒. โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ๓. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C Next Steps)	๑. โครงการค่าใช้จ่ายในการป้องปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชน เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม ๒. โครงการสร้างมูลค่าภาคอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ๓. โครงการค่าใช้จ่ายในการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ๔. โครงการติดตาม เฝ้าระวัง ตรวจสอบวิเคราะห์โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อนและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๕. โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT)	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในแข่งขัน (มผช.) ๒. โครงการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส ๓. โครงการส่งเสริม SMEs และบูรณาการแก้ไขปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศ (มอก.) ๔. โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล
-----------------------------	--	--	---

ส่วนที่ ๒

ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติดคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๒.๓ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก มีภารกิจหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบ การสู่ความยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า และลดต้นทุนที่เกิดจาก กระบวนการผลิตและการจัดการ และดำเนินการบนพื้นฐานแนวคิดเศรษฐกิจดิจิทัล รวมถึงสร้างภูมิทัศน์ ทางเศรษฐกิจเชิงนวัตกรรม (Creative Economy Landscape) เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ของผู้ประกอบการในจังหวัด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๑ ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้นพร้อมทดสอบ ความต้องการตลาดต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ฮาร์ดแวร์ให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

๓.๒ ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยการเพิ่มศักยภาพและสร้างความเข้มแข็ง ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมโดยใช้เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ในการเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันที่เป็นอยู่ให้เพิ่มสูงขึ้นต่อไป อีกทั้ง ส่งเสริมให้สถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือ หุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต รวมทั้งการส่งเสริม ให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมและบริการ

๓.๓ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยการส่งเสริม ผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ ผู้ประกอบการเดิม เสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนานวัตกรรม และการให้ คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยีนวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า และเพิ่มมูลค่า

ให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่ไปกับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม ITC และหน่วยให้บริการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

๑.๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

๒.๒ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก มีภารกิจหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรม รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ในการสร้างโอกาสด้านการลงทุนและการประกอบกิจการ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ การพัฒนาทักษะของผู้ประกอบการ และการบริหารจัดการ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้า และบริการ ตลอดช่วงโซ่คุณค่า รวมถึงการเชื่อมโยงตลาดและแหล่งเงินทุน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง อีกทั้งยังให้ความสำคัญโดยการนำทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญามาเป็นเครื่องมือที่จะพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็ง ร่วมกับการประยุกต์องค์ความรู้ด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาทักษะการผลิต การบริหารจัดการ และการพัฒนาช่องทางการตลาด โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาผลิตภัณฑ์ และยกระดับศักยภาพวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้สามารถเติบโตสู่สากล พัฒนามิติเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง อาทิ การสนับสนุนด้านวิชาการในการฝึกอบรมพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีประสิทธิภาพ และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น การส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรในระดับชุมชนพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้โดดเด่น มีมาตรฐานและตอบสนองความต้องการของตลาดได้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการขยายช่องทางการตลาดและการบริหารจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑. ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๒ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก มีภารกิจหน้าที่ในการกำกับดูแล สถานประกอบการและส่งเสริมให้การประกอบการอุตสาหกรรม/เหมืองแร่ให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความปลอดภัย เป็นมิตรกับสังคม สิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการกำหนดมาตรการ และรูปแบบ การประกอบกิจการอุตสาหกรรม ไม่ให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำเทคโนโลยี การผลิตและการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดการผลักดันและยกระดับสถานประกอบการ อุตสาหกรรมมุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) รวมถึงสร้างการมีส่วนร่วมการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวัง และจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้มีส่วนร่วมของประชาชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรม/เหมืองแร่ ในการบริหารจัดการและสร้างกลไกการเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบผลกระทบ ด้านมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมและเตรียมความพร้อมการพัฒนา พื้นที่เป้าหมายสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนให้มีมาตรฐานด้านความปลอดภัยด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) และอุตสาหกรรมสีเขียว

(๔) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- ๑.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- ๑.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการ อย่างสะดวก
- ๒.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและ เชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- ๒.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาค ส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- ๒.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย
- ๒.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- ๒.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก มีภารกิจดำเนินงานโดยมุ่งเน้นบริหาร และพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพ นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริการประชาชนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และเน้นการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) โดยยึดหลัก “ภาครัฐ ของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยน่านวัตกรรม เทคโนโลยี ระบบการทำงานที่เป็น ดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการ เช่น การใช้ระบบ IT ทำงานเพื่อให้ผู้รับบริการมีความสะดวกและรวดเร็ว ขึ้น การบริหารจัดการองค์กรโดยยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในทุกระดับ มีระบบการติดตามและประเมินผล การดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ตลอดจนการดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การพัฒนาบุคลากรให้สามารถตอบสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน ควบคู่กับการเสริมสร้างประสิทธิภาพ และคุณภาพภายใต้หลักคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งมีมาตรการกำกับดูแลที่เสริมสร้างความโปร่งใส และ การป้องกันทุจริต รวมทั้งระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของ ประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตภัณฑ่มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

๑) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภัณฑ่มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

๒) ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๐

(๑.๒) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ วิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรม ยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตร มาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสม ของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้า ประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่ม จากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๕

(๑.๓) แผนย่อยเกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยง ไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทาน ให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการกระบวนการผลิต หลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่งและยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔

(๒) ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ผู้ประกอบการในทุกกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐

(๒.๒) แผนย่อยการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการจัดหาแหล่งเงินทุนและพัฒนาช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นนวัตกรรมรูปแบบใหม่ ๆ ครอบคลุมวงจรธุรกิจที่มีความหลากหลายและน่าเชื่อถือทั้งในและต่างประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อม และกฎหมายที่เอื้อต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนรูปแบบใหม่ ๆ และบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแพลตฟอร์มการเข้าถึงบริการทางการเงินของประเทศ

๒) พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการบริหารความเสี่ยง เพื่อตอบสนองความต้องการที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม อาทิ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๓) พัฒนาระบบประเมินมูลค่าทรัพย์สินในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจในการขอสินเชื่อของผู้ประกอบการ รวมถึงการพัฒนากลไกการประเมินจัดอันดับเทคโนโลยีไทยที่มีความเสถียรและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น

๔) พัฒนาระบบการประเมินความน่าเชื่อถือทางเครดิต และระบบการรู้จักลูกค้าที่สะดวกมากขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่มีใช้การเงิน เพื่อเป็นข้อมูลบ่งชี้สถานะและประวัติด้านเครดิตประกอบการพิจารณาของสถาบันการเงินหรือตลาดทุน

๕) สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินด้วยต้นทุนที่เหมาะสม โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงบริการทางการเงิน ส่งเสริมการใช้บริการทางการเงินและระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และบริการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนการให้ความรู้ในการเข้าถึงบริการทางการเงินและสร้างวินัยทางการเงินของทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง

๖) พัฒนาประสิทธิภาพของระบบการเงินทั้งตลาดเงิน ตลาดทุน และการประกันภัย รวมทั้งส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างผู้ให้บริการทางการเงินด้านต่าง ๆ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการทางการเงินและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกลางทางการเงิน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สิ้นเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า

ร้อยละ ๑๐

(๒.๓) แผนย่อยการสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัดให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูงพร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ

๒) สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

๓) ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างความเชื่อมั่นระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศดีขึ้น

๒) การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศ ไม่เกิน ๕ อันดับ

ภายในปี ๒๕๗๐

๒) สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐

(๓) ประเด็นที่ ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

(๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้ต่ำเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและอย่างต่อเนื่อง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายในระบบระบบบริหารจัดการข้อมูลพัฒนาคนแบบชี้เป้า มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

(๓.๒) แผนย่อยการยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อยเพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ทั้งทางด้านเทคโนโลยีการจัดการ การบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชีการผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตจัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชน ที่ครบวงจร ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ผลผลิตของวิสาหกิจรายย่อยเพิ่มขึ้น เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

(๓.๓) แผนย่อยการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนา

เศรษฐกิจฐานราก

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนากลไกและโครงสร้างชุดข้อมูลค่าทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน เพื่อสร้างการเติบโตและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจฐานราก ผ่านการรวมตัวของสมาชิกในชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ สหกรณ์ ร้านค้าชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจหรือกิจการเพื่อสังคม ที่ส่งเสริมการถือหุ้นโดยสมาชิกในชุมชน เพื่อให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น ตกกลับสู่สมาชิก รวมทั้งการพัฒนาช่องทางและศูนย์กลางตลาดสินค้าชุมชน โดยครอบคลุมถึงช่องทางตลาดออนไลน์และช่องทางตลาดอื่น ๆ

๒) ส่งเสริมให้มีนวัตกรรมทางการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับเศรษฐกิจชุมชน อาทิ ตลาดทุนในการทำหน้าที่เป็นกลไกในการจัดสรรทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและผู้ลงทุน ผ่านเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายที่สามารถพัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมกับความต้องการระดมทุนในจำนวน เงื่อนไขเวลา และต้นทุนที่เหมาะสมกับความต้องการของ ผู้ระดมเงินทุนและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีกลไกการเปิดเผยข้อมูลและกลไกราคา ที่สามารถช่วยให้ชุมชนสามารถระดมเงินทุนที่เหมาะสมกับความต้องการ พัฒนาระบบกำกับ/ระบบมาตรฐานบัญชี การใช้รูปแบบสินเชื่อรูปแบบใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมให้ธนาคารเฉพาะกิจที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถยกระดับเป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนด้านเงินทุนและบริหารสภาพคล่อง

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของรายได้รวมวิสาหกิจรายย่อย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

(๔) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๔.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) ความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก น้อยกว่า ๔๐ อันดับ

ภายในปี ๒๕๗๐

(๔.๒) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์และประมง ตลอดจนห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์อุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคมและการบังคับใช้กฎหมายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การบริโภคและการผลิตของประเทศไทยมีความยั่งยืนสูงขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีสมรรถนะ สิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐

(๔.๓) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนา

๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย ที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลาง เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกระดับทั้งระดับมาตรการของประเทศระดับองค์กร และผลิตภัณฑ์โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่งกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคมปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลัง ในการส่งเสริมและสนับสนุนจูงใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพกำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการวิเคราะห์และประเมิน ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อกำหนดแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบัน และในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงจากกรณีปกติ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๔.๔) แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมี ในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเล คุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อม การลดและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด เป็นหลักการจัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำรวมถึงการประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษ และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

๒) จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาวครอบคลุมถึงการบริหารจัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวมและเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณการจราจรหรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึงการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศเสียงและความสั่นสะเทือนในพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษทางอากาศ และเสียงที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

๓) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรม ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงาน ครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสียอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ หน้าที่ ๑๗

การบริหารจัดการควบคุมมลพิษจากการบำบัด กำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟู สถานที่กำจัดขยะให้ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุน ด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการขยะ รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาบังคับใช้ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม การวางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภทที่คาดว่าจะมีปัญหาในอนาคต การจัดการขยะจากการก่อสร้างและการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง การสร้างกระบวนการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับปัญหามลพิษจากการจัดการขยะและของเสียอันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวนและตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมตามแนวทางพระราชรัฐ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศ บนฐานของความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเล มีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์

๒) คุณภาพอากาศ และเสียง อยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย

๓) การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมี ในภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนคุณภาพพื้นที่น้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดินที่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ต่อพื้นที่เป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๒) สัดส่วนคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตและพื้นที่ทั่วไปที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๓) ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ ไม่น้อยกว่า ๐.๘๑ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐

(๕) ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

(๕.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ บริการของรัฐบาลมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๒) ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ไม่เกิน ๕๐ อันดับของโลก ภายในปี ๒๕๗๐

(๕.๒) แผนย่อยการพัฒนาบริการประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชนผู้ประกอบการ และภาคธุรกิจ โดยภาครัฐจัดสรรรูปแบบบริการให้มีความสะดวก มีการเชื่อมโยงหลายหน่วยงานแบบเบ็ดเสร็จ ครบวงจร และหลากหลายรูปแบบตามความต้องการของผู้รับบริการ รวมทั้งอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน และการดำเนินธุรกิจ อาทิ การบูรณาการขั้นตอนการออกใบอนุญาตต่าง ๆ การให้บริการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพสะดวกรวดเร็วและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๒) พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย ลดข้อจำกัดทางกายภาพ เวลา พื้นที่และตรวจสอบได้ ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล เพื่อให้บริการภาครัฐเป็นไปอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ โปร่งใส มีธรรมาภิบาล เกิดประโยชน์สูงสุด

๓) ปรับวิธีการทำงาน จาก “การทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด” เป็น “การให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ” ปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่มีคุณค่าและได้มาตรฐานสากล โดยเปลี่ยนจากการทำงานด้วยมือ เป็นการทำงานบนระบบดิจิทัลทั้งหมด เชื่อมโยงและบูรณาการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกันเสมือนเป็นองค์กรเดียว มีการพัฒนาบริการเดิมและสร้างบริการใหม่ที่เป็นพลวัตสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์และขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และผู้ใช้บริการ และเปิดโอกาสให้เสนอความเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสะดวกทันสถานการณ์

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนของกระบวนการงานที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัลต่อกระบวนการงานทั้งหมดที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๕.๓) แผนย่อยการบริหารจัดการการเงินการคลัง

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดทำงบประมาณตอบสนองต่อเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติเพื่อให้งบประมาณเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ โดยสนับสนุนบทบาทภารกิจของหน่วยงานทั้งในการกิจพื้นฐานภารกิจยุทธศาสตร์ ภารกิจพื้นที่ และภารกิจอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายของแต่ละแผนงาน/โครงการ และเป้าหมายร่วมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับสถานการณ์และความเร่งด่วนในแต่ละช่วงเวลา โดยใช้เครื่องมือด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ มิติอย่างยั่งยืน

๒) กำหนดให้มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน/โครงการ ทั้งในการกิจพื้นฐาน ภารกิจยุทธศาสตร์ และภารกิจพื้นที่ มีการติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติโดยพัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อให้สามารถตรวจสอบ และนำไปสู่การปรับแนวทาง การดำเนินงานที่เหมาะสมได้อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการบรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ รวมทั้งการตรวจสอบโดยองค์กรอิสระต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) หน่วยงานภาครัฐบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนเป้าหมายแผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่บรรลุเป้าหมายต่อเป้าหมายแผนแม่บทย่อยทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๗๐

(๕.๔) แผนย่อยการพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง” สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล รองรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนและทันการเปลี่ยนแปลง โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลการพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการการให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ อาทิ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกันเพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกันและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อให้ภาครัฐกิจ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการฝึกอบรมทักษะเฉพาะทางของบุคลากร เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะสูงขึ้น

๒) กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง นำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปัน และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลา พร้อมทั้งมีการจัดการความรู้และถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาภาครัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และการเสริมสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจ การพัฒนานวัตกรรมองค์กรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบบริการและการบริหารจัดการภาครัฐอย่างเต็มศักยภาพ

๓) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์กรและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อการบริหารเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติไม่ยึดติดกับการจัดโครงสร้างองค์กรแบบราชการและวางกฎเกณฑ์มาตรฐานกลางอย่างตายตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับภารกิจ ปราศจากความซ้ำซ้อนของการดำเนินการกิจ สามารถปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ โครงสร้างองค์กรระบบการบริหารงาน รวมทั้งวางกฎระเบียบได้เองอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เน้นทำงานแบบบูรณาการไร้รอยต่อและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับทุกภาคส่วน ทั้งนี้เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานและมีผลสัมฤทธิ์เทียบได้กับมาตรฐานระดับสากล นอกจากนี้ยังมีความเป็นสำนักงานสมัยใหม่ ใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อวิเคราะห์คาดการณ์ล่วงหน้าและทำงานในเชิงรุกสามารถนำเทคโนโลยีอันทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างคุณค่าในการทำงาน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ ๔.๐ ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไปต่อหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

(๕.๕) แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐให้มีมาตรฐานและเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กำลังคนภาครัฐมีความเหมาะสมกับการกิจของภาครัฐและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการบริหารกำลังคนให้มีความคล่องตัว ยืดหยุ่นคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอนควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพในหลากหลายระดับระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว

๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงานมีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ โดยมีการประเมินผลและเลื่อนระดับตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐตามผลสัมฤทธิ์ของงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีกลไกการป้องกันการแทรกแซงและการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ การสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคลากรภาครัฐตามความรู้ความสามารถและศักยภาพในการปฏิบัติงาน และการสร้างกลไกให้บุคลากรภาครัฐสามารถโยกย้ายและหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวเพื่อประโยชน์ของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาระบบการจ้างงานบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับการกิจในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การจ้างงานที่มีลักษณะชั่วคราว ให้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน โดยปรับปรุงวิธีการกำหนดและพิจารณาค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐาน เหมาะสมกับลักษณะงานและภารกิจ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับตลาดการจ้างงานได้อย่างสมเหตุสมผล โดยไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำของค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรของรัฐ

๓) พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและ เสมอภาค

กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของตนเอง ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้องบุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมปฏิบัติงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบเพื่อให้ผู้นำและผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเชิงกลยุทธ์ มีความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก มีความสามารถในการนำหน่วยงานและมีคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจ นำการเปลี่ยนแปลง พัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว โดยต้องได้รับการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้ตนเองมีความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะ เพิ่มทักษะให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันจะช่วยให้สามารถแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างคุณค่าและประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูงมุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ภายในปี ๒๕๗๐

(๖) ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๖.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยไม่เกินอันดับ ๔๓ / ไม่น้อยกว่า ๕๗ คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐

(๖.๒) แผนย่อยการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แนวทางการพัฒนา

๑) ปลุกและปลุกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับ มุ่งเน้นการปรับพฤติกรรม “คน” โดยการ “ปลุก” และ “ปลูก” จิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดีมีวัฒนธรรมสุจริต สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนตน สิ่งใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม มีความละเอียดต่อการกระทำความผิด ไม่เพิกเฉย อดทนต่อการทุจริต และเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ รวมถึงการส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมสุจริตในระดับชุมชน เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมค่านิยมที่ยึดประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกรูปแบบ

๒) ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาดปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต เป็นภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผย โปร่งใส ถูกต้อง เป็นธรรม ไม่คดโกง รู้จักแยกแยะเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน การสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือผู้บังคับบัญชามีมาตรการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ และเป็นตัวอย่างในการบริหารงานด้วยความซื่อตรงและรับผิดชอบ กรณีปล่อยปละละเลย ไม่ดำเนินการ

ให้ถือเป็นความผิดวินัยหรือความผิดทางอาญา ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กร โดยการสนับสนุนให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยง และแจ้งเบาะแส เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประทุมิชอบได้ โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้มีความปลอดภัยในการปฏิบัติงานมีความก้าวหน้าในเส้นทางอาชีพ และควรมีมาตรการยกระดับความสามารถของหน่วยงานภาครัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานระดับต่ำกว่ากรม โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการอนุมัติ อนุญาต ให้มีการพัฒนา เสริมสร้างและต่อยอดองค์ความรู้และทักษะการเปิดเผยข้อมูลการป้องกันการทุจริต และการให้บริการสาธารณะผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงานให้มีคุณภาพ ครบถ้วน สมบูรณ์ ถูกต้อง ทั้งนี้ ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและระบบคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ สนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามหลักสากลและพัฒนาการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐเพื่อให้ประชาชนรับรู้ และมีส่วนร่วม เพื่อการเฝ้าระวังและลดโอกาสการทุจริต

๓) ปรับระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการลดการใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เช่น การนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้แทนการใช้ดุลยพินิจ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน การสร้างมาตรฐานที่โปร่งใสในกระบวนการบริการของภาครัฐ โดยสนับสนุนกระบวนการตั้งคณะกรรมการให้มีความโปร่งใส เพื่อมาทำหน้าที่เป็นกลไกตรวจสอบและเสริมสร้างหน่วยงานตรวจสอบภายในให้เป็นกลไกอิสระ เป็นมืออาชีพในการเฝ้าระวังการทุจริตในหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานของรัฐ ต้องพัฒนาระบบการตรวจสอบภายในของหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ เพื่อสนับสนุนให้เกิดกระแส การตรวจสอบอย่างจริงจัง ตลอดจนลดขั้นตอนกระบวนการและระยะเวลาในการปฏิบัติงานด้วยวิธีปฏิบัติที่ชัดเจนตรวจสอบได้ มาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันการใช้ดุลยพินิจ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต รวมถึงการสร้างความรู้ความโปร่งใสในการบริการข้อมูลภาครัฐทั้งระบบ โดยพัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลที่กำหนดกฎเกณฑ์ กติกา กระบวนการขั้นตอนการดำเนินงาน การเข้าถึงข้อมูล รวมถึงข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างและการใช้งบประมาณของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลสาธารณะ สร้างความโปร่งใส และส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการบริหารจัดการของภาครัฐ โดยสาธารณชน ซึ่งรวมถึงการมีกลไกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง และการดำเนินการภาครัฐ เพื่อบูรณาการการทำงานของรัฐและประชาชน รวมถึงส่งเสริม สนับสนุนการตื่นตัว และเพิ่มขีดความสามารถของประชาชนในการเฝ้าระวังและป้องกันการทุจริตและประทุมิชอบที่มีอยู่ใกล้ตัว โดยมีมาตรการสนับสนุนและคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นและมั่นใจให้กับผู้ให้เบาะแสมีการประสานเชื่อมต่อการทำงานระหว่างเครือข่ายภาคประชาชนเองหรือกับหน่วยงานให้เป็นไปอย่างไร้รอยต่อ โดยยังคงอัตลักษณ์ของเครือข่าย และมีการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน

๔) สนับสนุนกลไกและบูรณาการการทำงานเพื่อการป้องกันการทุจริต โดยเฉพาะในระบบราชการ โดยผลักดันให้การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ มีความเชื่อมโยงกับการยกระดับค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต และจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถอดบทเรียน และพัฒนาองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานต่อไป

๕) สนับสนุนมาตรการการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการป้องกันการทุจริตโดยผ่านมาตรการต่าง ๆ เช่น เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตจัดทำโครงการ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในการประเมินคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต ผ่านงบบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประทุมิชอบ ประเมินแบบจำลองการประเมินคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต

กับหน่วยงานภายในประเทศ โดยกำหนดแหล่งประเมินจากองค์กรและบุคคลที่น่าเชื่อถือและให้หน่วยงานที่มีความเป็นอิสระ ทำหน้าที่ประเมิน ตลอดจนเร่งรัดการพัฒนาระบบราชการไทยให้โปร่งใส ไร้ผลประโยชน์ โดยบริหารจัดการการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อหัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดหรือปฏิบัติงานอยู่ เป็นต้น นอกจากนี้ ควรสร้างการรับรู้เชิงรุกในส่วนของภาคประชาสังคม ทั้งในระดับพหุภาคี ภูมิภาคและทวิภาคี การสร้างการรับรู้เชิงรุกให้ถึงภาคประชาสังคมและสร้างปรากฏการณ์ทางสื่อในเชิงบวก และการสร้างการรับรู้เชื่อมโยงถึงหน่วยงานที่จัดส่งข้อมูลให้กับแหล่ง การประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต โดยการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ทั้งในระบบสื่อสังคมออนไลน์และรูปแบบเอกสารต่าง ๆ การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์นโยบาย ผลงานของรัฐบาล สร้างการรับรู้เชิงรุก โดยเฉพาะหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นศูนย์กลางในการจัดส่งข้อมูลประเทศไทยให้กับแหล่งการประเมินต่าง ๆ ของการประเมินคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต และสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต
- ๒) คติทุจริตและประพฤตินิยมขบถลดลง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) สัดส่วนหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในหน่วยงานภาครัฐต่อหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด (ITA) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐ ต่อปี โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๘๕ คะแนน (ร้อยละ ๑๐๐ ของหน่วยงานที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ITA มีคะแนน ๘๕ คะแนนขึ้นไป)
- ๒) คติทุจริตในภาพรวมลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

(๑) เป้าหมายหลัก เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่มี “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” ด้วยการใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการยกระดับศักยภาพและพัฒนาประเทศในทุกมิติ

(๒) องค์ประกอบสำคัญที่ต้องดำเนินการ ๔ ด้าน ได้แก่

- (๒.๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๒.๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค
- (๒.๓) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน
- (๒.๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ

(๓) หมายเหตุการพัฒนา

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุดม

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง

และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุุดหมาย

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

มหุุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐

๒.๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

(๑) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๑.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อบูรณาการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

(๑.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

(๑.๓) ตัวชี้วัด จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

(๑.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้น และป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงภัยซ้ำซ้อน โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่มสึนามิ และอัคคีภัย หรือเหตุอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ อาทิ ภัยจากสารเคมีรั่วไหล และปัญหาน้ำมันรั่วไหลในทะเล

กลยุทธ์ที่ ๒ การจัดการสาธารณภัยให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ทัวถึง และเป็นธรรม

(๒) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

(๒.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศ ในทุกระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(๒.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

(๒.๓) ตัวชี้วัด การพัฒนาศักยภาพของกลไก การบริหารจัดการ และความพร้อมของทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อใช้สำหรับการระดมทรัพยากรในกรณีประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

(๒.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัยคุกคามและวิกฤตการณ์ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้เอื้อต่อการบริหารจัดการเมื่อประเทศเผชิญกับปัญหาภัยคุกคาม หรือเข้าสู่ภาวะวิกฤตระดับชาติ

๒.๒.๔ นโยบายรัฐบาล

นโยบายหลักที่เกี่ยวข้องกับ อก. ๕ เรื่อง ดังนี้

๑. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

จะเน้นส่งเสริมการลงทุน SMEs ลดการบั่นทอนศักยภาพการเติบโตของธุรกิจและคนไทย ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยให้ทันต่อยุคดิจิทัล และสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เพิ่มบทบาทเอกชน และทางเลือกให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และส่งเสริมด้านการค้าระหว่างประเทศ เชื่อมไทยสู่เศรษฐกิจโลก สร้างพันธมิตรการค้า ขณะที่ด้านการเกษตร เปลี่ยนผ่านจากเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมไปสู่เกษตรแม่นยำ เกษตรมั่นคง เกษตรยั่งยืนควบคู่กับการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรไทยอย่างยั่งยืน และด้านการท่องเที่ยวจะสร้างไทยเป็นจุดหมายการเดินทางสำคัญในภูมิภาคยกระดับภาคท่องเที่ยวจากการเน้นปริมาณไปสู่การสร้างมูลค่าสูง

๒. นโยบายด้านการต่างประเทศและความมั่นคง

จะเน้นไปที่การส่งเสริมความมั่นคงชายแดนให้ปราศจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ และแก้ไขปัญหาข้ามพรมแดนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค มุ่งสานต่อความพยายามในการแก้ไขสถานการณ์ไทย-กัมพูชา ด้วยสันติวิธีและกลไกทวิภาคีที่มีอยู่ รวมทั้งเร่งศึกษาแนวทางการยกเลิกบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลกัมพูชาว่าด้วยพื้นที่ที่ไทยและกัมพูชาอ้างสิทธิในแหล่งทวีปทับซ้อนกัน (MOU ๒๕๔๔) ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และจะทบทวนนโยบาย Free Visa

๓. นโยบายด้านสังคม

มุ่งเน้นเรียนฟรีมีจริง เรียนฟรีมีงานทำ และเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และพัฒนาระบบประกันสุขภาพของคนไทยให้สามารถรักษาทุกที่ได้ทันที โดยปรับปรุงกฎหมายประกันสังคมที่สามารถ

รองรับกับรูปแบบการจ้างในเศรษฐกิจสมัยใหม่และการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ยกระดับบริการสุขภาพของคนไทย โดยมุ่งเน้นการแพทย์มุ่งเป้าการใช้เทคโนโลยี AI ทางการแพทย์

๔. นโยบายด้านภัยพิบัติและสิ่งแวดล้อม

โดยการบริหารจัดการน้ำ และป้องกันภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ โดยเร่งรัดการพัฒนาข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และใช้ AI ในการวิเคราะห์ พยากรณ์ ข้อมูลการบริหารจัดการน้ำและการพยากรณ์อากาศทั้งระบบให้มีความแม่นยำระดับตำบล พัฒนาระบบประกันภัยพิบัติแห่งชาติที่ครอบคลุมประชาชนทุกครัวเรือนเพื่อสร้างหลักประกันและลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ ผลักดันให้ไทยบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิให้เป็นศูนย์ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาดหรือพลังงานทางเลือก และเพิ่มพื้นที่ดูดซับก๊าซเรือนกระจกในประเทศ

๕. นโยบายด้านการบริหารภาครัฐ การปฏิรูปกฎหมาย

โดยจะผลักดันร่างกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกและการให้บริการสาธารณะ แก่ประชาชน ซึ่งเป็นระบบหลัก (Super license) ให้แล้วเสร็จและมีผลบังคับใช้ภายใน ๑๘๐ วัน และเร่งเสนอร่างชุดกฎหมาย (omnibus law) เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศที่เกิดจากกฎหมายที่ล้าสมัยซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันต่อสภาผู้แทนราษฎรให้มีผลบังคับใช้ภายใน ๑ ปีแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ และแก้ปัญหาคอร์รัปชันเชิงโครงสร้างอย่างจริงจัง

รัฐบาลยังมีกลไกการบริหารราชการแผ่นดินที่มุ่งดำเนินการต่อยอดการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าควบคู่กับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จะปรับรูปแบบการบริหารภาครัฐเป็น “ระบบบูรณาการแบบกลุ่มยุทธศาสตร์ (Cluster)” เพื่อสร้างความเข้าใจในภารกิจและทำงานบนเป้าหมายและตัวชี้วัดเดียวกัน โดยยึดความกินดีอยู่ดีของประชาชนเป็นเป้าหมายหลัก และรัฐบาลจะทำหน้าที่รวมพลังภาคเอกชน และประชาชน เพื่อปลูกพลังในสังคมไทยให้เข้มแข็ง สร้างบทบาทเชิงรุกของไทยในเวทีโลกอย่างมีเกียรติภูมิ ปกป้องอธิปไตยและส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติ พร้อมทั้งปรับบทบาทภาครัฐเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และเร่งรัดต่อยอดการพัฒนาระบบดิจิทัลของภาครัฐ พร้อมสนับสนุนให้ข้าราชการ Work From Anywhere อีกด้วย

๒.๒.๕ นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

นโยบาย รวอ. “ONE MIND อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว” การบริหารและปฏิบัติ
นโยบายด้วยหลักการทุกส่วนราชการของกระทรวงต้องทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการเพื่อเป้าหมายร่วมกัน
หลักการบริหารงานโดยอาศัย ๔ เสาหลัก

๑. การรับฟังเสียงประชาชน (People Engagement) โดยเฉพาะปัญหา ความต้องการของประชาชน และผู้ประกอบการ ประชาชน/ผู้ประกอบการ สามารถส่งเรื่องร้องเรียน/ความต้องการเพิ่มเติม กระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินการรวมทุกช่องทางเกี่ยวกับการร้องเรียนให้เป็นหนึ่งเดียว เพื่อความง่าย สะดวก และรวดเร็วในการบริการประชาชน

๒. การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล (Policy Execution)

- วางเครื่องยนต์เศรษฐกิจสำคัญใหม่
- ผลักดันให้อุตสาหกรรมไทยสู่ห่วงโซ่อุปทานที่สำคัญของโลก
- สร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าเกษตร
- ยกระดับทักษะ เพื่อยกระดับผลิตภาพ
- จัดตั้งตลาดซื้อขายคาร์บอนเครดิตที่ได้มาตรฐานสากล

- สร้างอาชีพและสร้าง Skill Bridge ให้กับคนไทย
- อุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง (High Value Agro-Industry)
- อุตสาหกรรมอาหารอัจฉริยะ (Smart Food Industry)
- อุตสาหกรรมสมุนไพรและสุขภาพ (Herbal and health Industry)
- อุตสาหกรรมหัตถกรรมอัจฉริยะ (Smart Craft Industry)
- อุตสาหกรรม Digital, AI และ Semiconductor

๓. การปรับกระบวนการและกฎหมาย/กฎระเบียบ (Legal Reform) เป้าหมายเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ ความโปร่งใส ลดต้นทุน ความสะดวกและรวดเร็ว และความสำเร็จของการปฏิบัตินโยบายยกระดับกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความทันสมัย ยุกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศสู่มาตรฐานสากล

- ราชการทันใจ พัฒนาประสิทธิภาพ ความโปร่งใส ลดต้นทุน สะดวกและรวดเร็ว และความสำเร็จของการปฏิบัตินโยบาย

- OECD ยกระดับกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความทันสมัย ยุกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศสู่มาตรฐานสากล

- กลไกการทำงาน จัดตั้งคณะทำงานกฎหมายของกระทรวงที่มีการประชุมเป็นประจำทุกสัปดาห์ และรายงานความก้าวหน้าให้รัฐมนตรีและที่ประชุมผู้บริหารของกระทรวงทุกเดือน

- ปรับกฎหมายให้สอดคล้องสิ่งแวดล้อมโลก
- กฎหมาย ระเบียบ ควบคุม “มลพิษและกากอุตสาหกรรม” อย่างเข้มข้น
- ออกข้อกำหนด Digital Monitoring

๔. ความมุ่งมั่นของรัฐมนตรี (Minister's Passions)

- การใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติทางธรรมชาติ (Climate Change)

- อุตสาหกรรมสีเขียว และพลังงานสะอาด (Green Industry and Clean Energy)

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของนิคมอุตสาหกรรมสู่ต้นแบบ Green Industry

- การให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร (Demographic Change)

- อุตสาหกรรมเพื่อสร้างงานแก่คนสูงวัย และคนพิการ (Silver Industry and Industry for Elderly and Disabled Persons)

ความจำเป็นของการเชื่อมโยงกับโลก (Global Connectivity)

- การสืบสานและต่อยอดจากฐานเดิม (Continuity and Development)

แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายอุตสาหกรรม

- ตั้งคณะกรรมการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไทย (National Industry Transformation Committee) ระหว่างหน่วยงานกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และกระทรวงการคลัง

- ผลักดันกองทุนเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมไทย (Industry Transformation Fund)

๒.๒.๖ นโยบายปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นโยบายปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (ดร.ณัฐพล รังสิตพล) ในปี ๒๕๖๙ มุ่งเน้นแนวคิด “MIND AS ONE” โดยใช้ “หัว” (ความสามารถ) และ “ใจ” (ความเข้าใจ) ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมไทยเป็นทีมเดียวกัน บูรณาการการตรวจกำกับมลพิษมาตรฐานเดียวกัน เสริมสร้างความสำเร็จ ๔ มิติ ทั้งธุรกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และชุมชน เพื่ออุตสาหกรรมยั่งยืน

สาระสำคัญของนโยบาย MIND AS ONE ปี ๒๕๖๙

- MIND AS ONE (ทีมเดียวกัน) ผนึกกำลังทุกหน่วยงานในสังกัด (กรมโรงงานอุตสาหกรรม ,กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ฯลฯ) ไม่แยกภารกิจ แต่ทำงานบูรณาการร่วมกัน ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน
 - ๓ กฎหมายเข้ม (กฎหมายโรงงาน) ปรับปรุงกฎหมายการตรวจโรงงาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัย เพื่อป้องกันและจัดการมลพิษอย่างเข้มข้น
 - ๔ มิติความสำเร็จ (สร้างสมดุล)
 - ๑. ความสำเร็จทางธุรกิจ : ปรับธุรกิจให้ตรงกับความต้องการของโลกอนาคต (S-curve) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
 - ๒. ดูแลสังคม : โรงงานต้องไม่สร้างผลกระทบต่อพื้นที่รอบข้าง
 - ๓. ดูแลสิ่งแวดล้อม : มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
 - ๔. กระจายรายได้ : สร้างประโยชน์ให้ชุมชน สร้างงาน สร้างอาชีพ และต่อยอดอาชีพดีพร้อมให้กับคนในพื้นที่
- อุตสาหกรรมวิถีใหม่** : เน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์มาพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

๑. แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
๒. แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๓. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
๔. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๗๐) โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๕. มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๗๐ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดยคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
๗. แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม
๘. มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
๙. มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
๑๐. แผนพัฒนาจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๑๑. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๓

ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals: SDGs)

๓.๑ เป้าหมาย (Goals)

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

๓.๒ เป้าหมายย่อย (Targets)

๙.๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสถานะแวดล้อมของประเทศและให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่าในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๙.๔ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน และปรับปรุงอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดความยั่งยืนโดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

๓.๓ การขับเคลื่อนภารกิจเพื่อสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ได้ให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจตามนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการสนับสนุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศ ที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม รวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ โดยการส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอารแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

ส่วนที่ ๔

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก

รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงาน มีเครื่องมือในการวางแผนและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ มาตรา ๔ “มาตรา ๑๖” ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชนั้น โดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง และมติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนาและบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง สำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ ๓ ในความรับผิดชอบตามนี้ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒ โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่ต้องใช้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๔.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๔.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ความเป็นมา

หลักฐานการสร้างเมืองพิษณุโลกมีมาแต่พุทธศตวรรษที่ ๑๕ สมัยขอมมีอำนาจปกครองแถบนี้ แต่เดิมมีชื่อเรียกว่า “เมืองสองแคว” เนื่องจากเมืองนี้ตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำน่าน และแม่น้ำแควน้อย หรือบริเวณที่ตั้งของวัดจุฬามณีในปัจจุบัน เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๑๙๐๐ สมเด็จพระมหาธรรมราชาลิไทย แห่งกรุงสุโขทัย ได้โปรดเกล้าฯ ให้ย้ายเมืองมาตั้งอยู่ ณ ตัวเมืองปัจจุบัน โดยมีฐานะเป็นเมืองลูกหลวงสมัยอยุธยา เมืองพิษณุโลกทวีความสำคัญมากขึ้น เพราะเป็นเมืองกึ่งกลางระหว่างกรุงศรีอยุธยาและอาณาจักรฝ่ายเหนือ สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถทรงปฏิรูปการปกครองและได้เสด็จมาประทับที่เมืองนี้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๐๐๖ จนถึงรัชกาลในปี พ.ศ. ๒๐๓๑ ช่วงนั้นพิษณุโลกเป็นราชธานีแทนกรุงศรีอยุธยาถึง ๒๕ ปี หลังรัชสมัยของพระองค์

พิษณุโลกมีฐานะเป็นเมืองลูกหลวงเป็นหน้าด่านสำคัญที่จะสกัดกั้นกองทัพพม่า เมื่อครั้งพระนเรศวรมหาราชดำรงฐานะพระมหาอุปราชครองเมืองพิษณุโลกกระแสนั้นไทยตกเป็นเมืองขึ้นพม่า สมเด็จพระนเรศวรได้ทรงรวบรวมชายฉกรรจ์ชาวพิษณุโลกกอบกู้อิสรภาพชาติไทยได้ในสมัยรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ได้ทรงดำรงให้รื้อกำแพงเมืองพิษณุโลกเพื่อไม่ให้ข้าศึกใช้เป็นที่ยึดมั่น ครั้นถึงปี พ.ศ. ๒๔๓๗ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะเมืองพิษณุโลกขึ้นเป็นมณฑล เรียกว่า มณฑลพิษณุโลกต่อมาเมื่อยกเลิกการปกครองแบบมณฑลแล้ว พิษณุโลกจึงมีฐานะเป็นจังหวัดเรื่อยมาจนปัจจุบัน

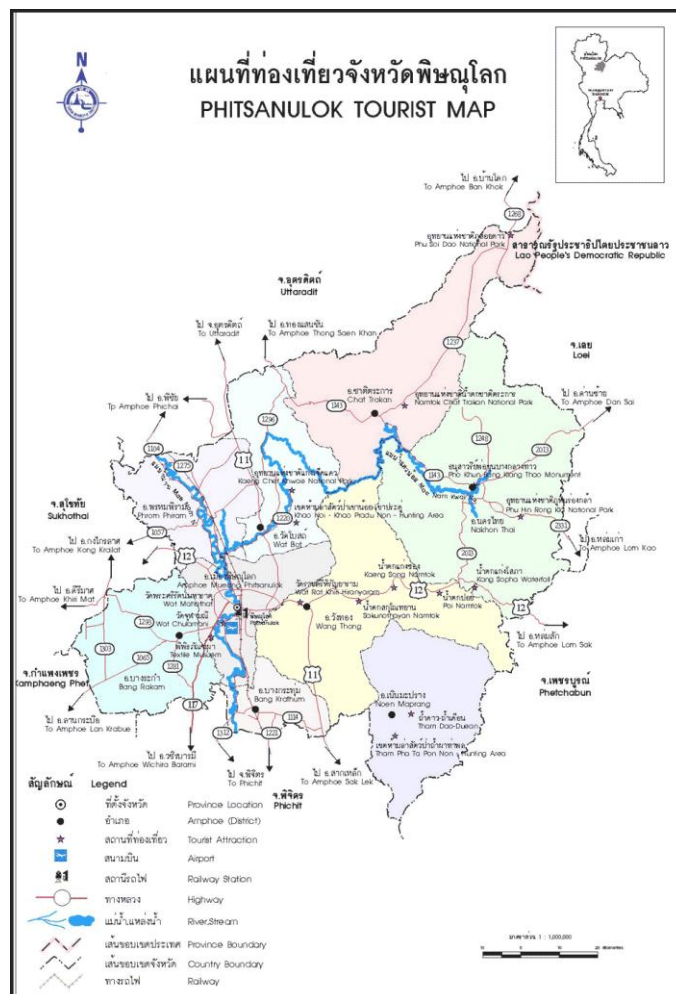
๒) ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

- สภาพภูมิศาสตร์

จังหวัดพิษณุโลกมีพื้นที่ประมาณ ๑๐,๘๑๕.๘๐ ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ ๖,๗๕๙,๙๐๙ ไร่ ตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทยห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๓๗๗ กิโลเมตร ประกอบด้วย ๙ อำเภอ ๙๓ ตำบล ๑,๐๔๘ หมู่บ้าน และการปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนครพิษณุโลก ๑ แห่ง เทศบาลเมืองอรัญญิก ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๙ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๘๑ แห่ง (ที่มา : <http://www.phitsanulok.go.th/>) โดยจังหวัดพิษณุโลก มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ** ติดต่อกับอำเภอพิชัย อำเภอทองแสนขัน อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ และประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ทิศใต้** ติดต่อกับอำเภอทับคล้อ อำเภอวังทรายพูน อำเภอสามโก้ อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอสามงาม และอำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร
- ทิศตะวันออก** ติดต่อกับอำเภอนาแห้ว อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย อำเภอเขาค้อ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ และอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์
- ทิศตะวันตก** ติดต่อกับอำเภอลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร อำเภอศรีมอห้อย อำเภอองไกรลาศ อำเภอเมืองสุโขทัย อำเภอศรีสำโรง และอำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย

โลก จังหวัดสุโขทัย

- ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศ จังหวัดพิษณุโลกสามารถแบ่งเขตพื้นที่เป็น ๓ เขตใหญ่ ๆ คือ

๑. เขตภูเขาสูง ได้แก่ พื้นที่ทางด้านตะวันออกของจังหวัดพิษณุโลก มีลักษณะเป็นเทือกเขาสูงซึ่งอยู่ในเขตอำเภอวังทอง วัดโบสถ์ เนินมะปราง นครไทย และชาติตระการ ติดต่อกันเป็นแนวกันเขตแดนไทย-ลาว และเป็นรอยต่อของจังหวัดพิษณุโลก เพชรบูรณ์ และเลย

๒. เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำ ได้แก่ พื้นที่ในบริเวณด้านทิศเหนือและด้านทิศตะวันออก มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน คือ แม่น้ำน่าน แม่น้ำแควน้อย แม่น้ำเข็กหรือแม่น้ำวังทอง ซึ่งเป็นแหล่งการเกษตรที่สำคัญที่สุดของจังหวัดพิษณุโลกอยู่ในเขตอำเภอบางระกำ อำเภอเมืองพิษณุโลก อำเภอพรหมพิราม อำเภอเนินมะปราง และบางส่วนของอำเภอวังทอง

๓. เขตที่ราบเชิงเขา ได้แก่ พื้นที่บริเวณตอนกลางของจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเกิดจากแนวเขาที่ไม่สูงนักเชิงเขาสมอแครง เขาฟ้า เขาช่องลม และเขาผาทำพล

- ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดพิษณุโลกตั้งอยู่ในภาคเหนือตอนล่างอุณหภูมิเฉลี่ยจึงค่อนข้างสูงตลอดปี โดยอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี ๒๗.๘ องศาเซลเซียส ในฤดูร้อนมีอากาศร้อนอบอ้าวอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๓.๔ องศาเซลเซียส มีอากาศร้อนที่สุดในเดือนเมษายนอุณหภูมิสูงที่สุด ๔๒.๘ องศาเซลเซียส ส่วนในฤดูหนาวมีอากาศหนาวเย็น อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๓.๑ องศาเซลเซียส

ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป โดยเฉพาะในเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวมากที่สุดในรอบปี

ฤดูฝน เริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นระยะที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย อากาศจะเริ่มชุ่มชื้นและมีฝนตกชุกตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป เดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนสิงหาคม

ฤดูหนาว เริ่มประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ พัดปกคลุมประเทศไทย อากาศโดยทั่วไปจะหนาวเย็นและแห้ง เดือน ที่มีอากาศหนาวที่สุดคือเดือน ธันวาคมและมกราคม

๓) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

- เขตการปกครอง

การแบ่งเขตการปกครอง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๙ อำเภอ ๙๓ ตำบล ๑,๐๕๑ หมู่บ้านและการปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนครพิษณุโลก ๑ แห่ง เทศบาลเมืองอรัญญิก ๑ แห่ง เทศบาลเมืองท่าโพธิ์ ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๗ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๗๒ แห่ง

- ประชากร

จากข้อมูลที่ทำกรปกครองจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ณ มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๙ จังหวัดพิษณุโลกมีประชากรรวมทั้งสิ้น ๘๓๔,๒๔๕ เป็นชาย จำนวน ๔๐๖,๓๙๘ คน (ร้อยละ ๔๘.๗๑) หญิง ๔๒๗,๘๔๗ คน (ร้อยละ ๕๑.๒๙) อำเภอที่มีประชากรมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมืองพิษณุโลก มีประชากรทั้งสิ้น ๒๘๑,๔๐๑ คน รองลงมาได้แก่ อำเภอวังทอง จำนวน ๑๑๖,๘๗๑ คน, อำเภอบางระกำ จำนวน ๙๐,๖๕๐ คน, อำเภอนครไทย จำนวน ๘๔,๓๔๐ คน, อำเภอพรหมพิราม จำนวน ๘๒,๔๙๒ คน, อำเภอเนินมะปราง จำนวน ๕๕,๙๘๗ คน อำเภอบางกระทุ่ม จำนวน ๔๔,๔๒๘ คน อำเภอชาติตระการ

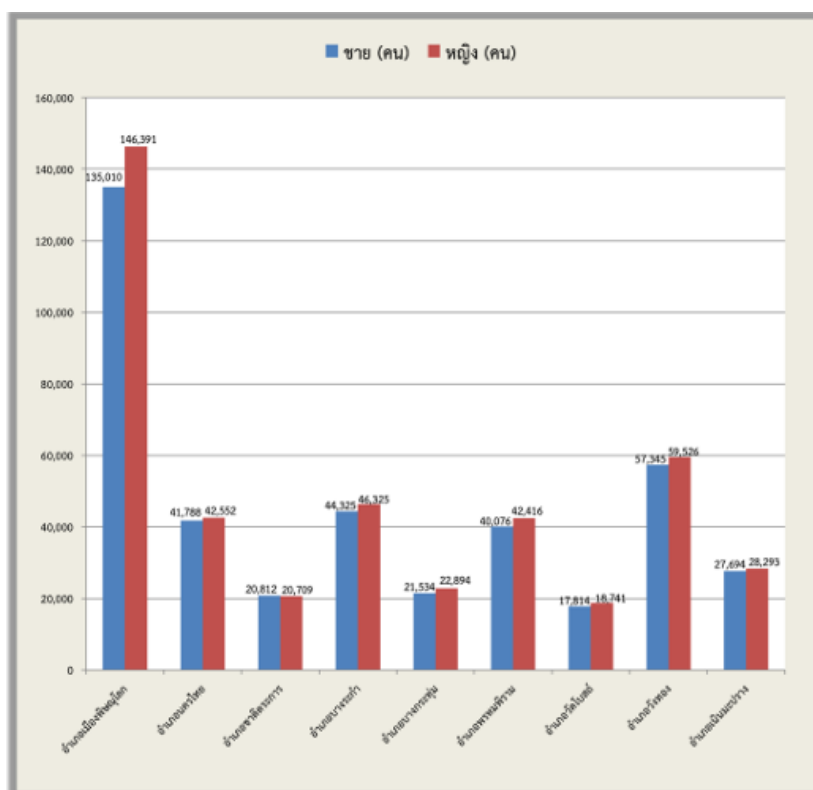
จำนวน ๔๑,๕๒๑ คน และอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุดคือ อำเภอวัดโบสถ์ มีประชากรเพียงจำนวน ๓๖,๕๕๕ คน

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ (%)		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1	อำเภอเมืองพิษณุโลก	135,010	146,391	281,401	47.98	52.02	100.00
2	อำเภอนครไทย	41,788	42,552	84,340	49.55	50.45	100.00
3	อำเภอชาติตระการ	20,812	20,709	41,521	50.12	49.88	100.00
4	อำเภอบางระกำ	44,325	46,325	90,650	48.90	51.10	100.00
5	อำเภอบางกระทุ่ม	21,534	22,894	44,428	48.47	51.53	100.00
6	อำเภอพรหมพิราม	40,076	42,416	82,492	48.58	51.42	100.00
7	อำเภอวัดโบสถ์	17,814	18,741	36,555	48.73	51.27	100.00
8	อำเภอวังทอง	57,345	59,526	116,871	49.07	50.93	100.00
9	อำเภอเนินมะปราง	27,694	28,293	55,987	49.47	50.53	100.00
	รวม	406,398	427,847	834,245	48.71	51.29	100.00

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดพิษณุโลก (กลุ่มงานปกครอง)

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๙

สัดส่วนของประชากรจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเพศ ณ มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๙

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดพิษณุโลก (กลุ่มงานปกครอง)

๔) ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจังหวัดพิษณุโลกในปี ๒๕๖๙ ในภาพรวมขยายตัวร้อยละ ๑.๕ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๐.๕-๒.๕) ชะลอตัวลงจากร้อยละ ๖.๕ ในปีก่อนหน้า ตามแรงขับเคลื่อนหลักทางเศรษฐกิจยังคงมาจากเครื่องใช้ภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยว ประกอบกับเครื่องใช้บริโภคภาคเอกชนยังคงขยายตัว แต่เริ่มอ่อนแอลงในกลุ่มสินค้าคงทน รวมถึงแรงสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ลดลง และการขยายตัวของการใช้จ่ายภาครัฐจากความชัดเจนด้านการเมืองส่งผลโดยตรงต่อการเบิกจ่ายงบประมาณแผ่นดิน ทำให้โครงการลงทุนภาครัฐสามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมาย เพิ่มความเชื่อมั่นนักลงทุน อย่างไรก็ตาม ยังต้องเผชิญความเสี่ยงจากการส่งออกที่ชะลอตัว หนี้ครัวเรือนสูง และผลกระทบจากความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์ สะท้อนจากเครื่องใช้ภาคเกษตรกรรมหดตัวตามปริมาณผลผลิตและราคาที่ผันผวน สำหรับ เงินเพื่อทั่วไปมีแนวโน้มผันผวนจากต้นทุนพลังงานและสินค้าบริการ ส่วนการจ้างงานขยายตัวเพียงเล็กน้อยจากการจ้างงานในธุรกิจภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยว

ด้านอุปทาน (การผลิต) มีทิศขยายตัวร้อยละ ๑.๙ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๐.๙ - ๒.๙) จากภาคบริการ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๓ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๒.๓ - ๔.๓) จากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ ทั้งการค้าการขนส่ง และบริการที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางและการใช้จ่ายภายในจังหวัด รวมถึงแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายภาครัฐและการบริโภคภาคเอกชนที่ยังเติบโตต่อเนื่อง ส่งผลให้ภาคบริการยังเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของเศรษฐกิจจังหวัด และภาคอุตสาหกรรม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๑.๕ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๐.๕ - ๒.๕) จากการปรับตัวดีขึ้นของการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรมที่กลับมาเป็นบวก สะท้อนการผลิตที่เริ่มฟื้นตัว รวมถึงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย ประกอบกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยรวมยังดำเนินต่อเนื่อง แม้การลงทุนภาคเอกชนยังชะลอตัวและยังเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในภาพรวม ในส่วนของภาคเกษตรกรรม คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -๐.๔ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -๑.๔ - ๐.๖) จากปริมาณผลผลิต ที่ลดลงเล็กน้อยและความผันผวนของราคาสินค้าเกษตรสถานการณ์ภัยแล้งปี ๒๕๖๙ คาดว่ารุนแรงมากกว่าปีที่ผ่านมา เนื่องจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่จะเริ่มตั้งแต่มกราคมและอาจรุนแรงขึ้นถึงปลายปี ประกอบกับสงครามยืดเยื้อ กระทบต้นทุนการเพาะปลูกและการขนส่งพุ่งสูงขึ้น ทั้งน้ำมันและปุ๋ย ส่งผลให้ภาคเกษตรยังไม่สามารถเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจจังหวัดในปีนี้ได้มากนัก

ด้านอุปสงค์ (การจ่าย) มีทิศทางขยายตัวร้อยละ ๐.๕ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -๐.๕ - ๑.๕) โดยการใช้จ่ายภาครัฐ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๔.๖ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๓.๖ - ๕.๖) สะท้อนจากการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณของภาครัฐทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุน โดยเฉพาะโครงการลงทุนภาครัฐในพื้นที่ที่ยังดำเนินต่อเนื่อง ทำให้เม็ดเงินภาครัฐยังคงไหลเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและช่วยพยุงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ในจังหวัดให้ยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง และการบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๘ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๑.๘ - ๓.๘) จากการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและกิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในจังหวัดที่ยังคงขยายตัว รวมถึงแรงสนับสนุนจากภาคบริการและการจ้างงานที่ขยายตัวเล็กน้อย ส่งผลให้กำลังซื้อของประชาชน ยังอยู่ในระดับใกล้เคียงปกติ แม้จะชะลอลงเมื่อเทียบกับปีก่อน ในส่วนของการลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -๒.๓ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -๓.๓ - -๑.๓) สะท้อนถึงความระมัดระวังในการตัดสินใจลงทุนในบางกลุ่มธุรกิจท่ามกลางความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ ทั้งในและต่างประเทศ ส่งผลให้การลงทุนในโครงการก่อสร้างและการจัดซื้อเครื่องจักรยังอยู่ในระดับต่ำและเป็นข้อจำกัดสำคัญของการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัด

๕) ลักษณะทางสังคม/โครงสร้างพื้นฐาน

- ลักษณะทางสังคม

(๑) แรงงานและการจ้างงาน

ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๙ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๙) จังหวัดพิษณุโลก มีประชากรรวมทั้งสิ้น จำนวน ๘๓๔,๒๔๕ คน เป็นชาย จำนวน ๔๐๖,๓๙๘ คน (ร้อยละ ๔๘.๗๑) หญิง ๔๒๗,๘๔๗ คน (ร้อยละ ๕๑.๒๙) ข้อมูลจากที่ทำการปกครองจังหวัดพิษณุโลก ณ เดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๙

การมีงานทำ ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๘ (ตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๖๘) ผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม พบว่าผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๑๙๙,๙๒๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๗๓) ของผู้มีงานทำทั้งหมด จำนวน ๔๖๗,๘๒๔ คน) ส่วนนอกภาคเกษตรกรรมผู้มีงานทำ จำนวน ๒๖๗,๙๐๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๒๗) ของผู้มีงานทำทั้งหมดจำนวน ๔๖๗,๘๒๔ คน) โดยมีผู้มีงานทำมากที่สุด คือ อาชีพ การขายส่ง การขายปลีก จำนวน ๖๒,๔๕๒ คน (ร้อยละ ๒๓.๓๑) ของจำนวนผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรทั้งหมด จำนวน ๒๖๗,๙๐๓ คน) รองลงมาได้แก่ อาชีพการผลิต จำนวน ๓๗,๔๕๕ คน (ร้อยละ ๑๓.๙๘), อาชีพที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน ๒๙,๔๒๖ คน (ร้อยละ ๑๐.๙๘), อาชีพการก่อสร้าง จำนวน ๒๖,๕๖๘ คน (ร้อยละ ๙.๙๒) และอาชีพการบริหารราชการ จำนวน ๒๖,๐๑๖ คน (ร้อยละ ๙.๗๑)

แรงงานนอกระบบ สำหรับแรงงานนอกระบบ ปี ๒๕๖๘ จากผลการศึกษา ของสำนักงานสถิติจังหวัด พบว่าปัจจุบันผู้มีงานทำเป็นแรงงานนอกระบบมีจำนวน ๓๓๔,๖๒๔ คน (แยกเป็นผู้อยู่ในภาคเกษตร จำนวน ๒๒๒,๑๐๔ คน (ร้อยละ ๖๖.๓๗) และผู้นอกภาคเกษตร จำนวน ๑๑๒,๕๒๐ คน (ร้อยละ ๓๓.๖๓) เป็นชาย จำนวน ๑๗๘,๐๕๗ (ร้อยละ ๕๓.๒๑) เป็นหญิง จำนวน ๑๕๖,๕๖๓ คน (ร้อยละ ๔๖.๗๙) จำแนกตามอายุพบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมีจำนวนมากที่สุด ๘๘,๑๙๔ คน (ร้อยละ ๒๙.๓๔) ของจำนวนแรงงานนอกระบบ ทั้งหมด จำนวน ๓๓๔,๖๒๔ คน) รองลงมาคือกลุ่มอายุระหว่าง ๕๕-๕๙ ปี จำนวน ๔๖,๘๙๕ คน (ร้อยละ ๑๔.๐๑) และ กลุ่มอายุระหว่าง ๕๐-๕๔ ปี จำนวน ๓๙,๕๕๐ คน (ร้อยละ ๑๑.๘๒) ส่วนกลุ่มอายุ ๑๕-๑๙ ปี มีน้อยที่สุด จำนวน ๔,๙๘๘ คน (ร้อยละ ๑.๔๙)

(๒) ความต้องการแรงงานในจังหวัดพิษณุโลก

จังหวัดพิษณุโลกจากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก มีผู้ว่างงาน ในไตรมาสนี้ จำนวน ๑,๓๔๙ คน (ร้อยละ ๐.๒๘) แยกเป็นเพศชายมีจำนวน ๗๕๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐๔) ของจำนวนผู้ว่างงานทั้งหมด จำนวน ๑,๓๔๙ คน) ส่วนผู้ว่างงานเพศหญิงมีจำนวน ๕๙๓ คน (ร้อยละ ๔๓.๙๖)

- โครงสร้างพื้นฐาน

(๑) การคมนาคม จังหวัดพิษณุโลก เป็นศูนย์กลางภาคเหนือตอนล่าง ๑ และเป็นจุดตั้งของระเบียงเศรษฐกิจที่สำคัญคือ แนวระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภายใต้โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง(Greater Mekong Sub-region – GMS) ได้แก่ ไทย เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีน

ระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor – EWEC) โดยเส้นทางเริ่มจากเมืองทาดานังของเวียดนาม ผ่านเมืองเว้และเมืองลาวบาว (Lao Bao) อันเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษของเวียดนาม ซึ่งติดกับชายแดน สปป.ลาว จากนั้นเส้นทางหมายเลข ๙ ผ่านแขวงสะหวันนะเขต ใน สปป.ลาว และข้ามแม่น้ำโขงเข้าสู่ประเทศไทยทางสะพานมิตรภาพ ๒ (มุกดาหาร - สะหวันนะเขต) ที่จังหวัดมุกดาหาร ผ่านจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น เพชรบูรณ์ พิษณุโลก สุโขทัย จนไปสุดที่อำเภอแม่สอด

จังหวัดตาก และเข้าไปยังประเทศพม่าจนทะลุอ่าวมะละมาที่เมืองมะละมาโย หรือมะละหมง (Mawlamyine / Mawlamyaing)

ระเบียงเศรษฐกิจ เหนือ – ใต้ (North-South Economic Corridor: NSEC) เชื่อมโยงระหว่างไทย เมียนมา ลาว และจีน ประกอบด้วย ๓ เส้นทางย่อย คือ เส้นทาง RnA เชื่อมโยงระหว่างจีนตอนใต้กับลาวและไทย โดยมีจุดเริ่มต้นที่คุนหมิง มายังเมืองโมฮาน บ่อเต็น และห้วยทรายของลาว เข้าเขตประเทศไทยที่อำเภอเชียงของ และสิ้นสุดที่กรุงเทพฯ เส้นทาง RnB มีจุดเริ่มต้นที่นครคุนหมิงเช่นเดียวกับ RnA แต่ผ่านเข้ามาทางเมียนมา ที่ท่าซี้เหล็กแล้วเข้าไทยที่เขตอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย และมีปลายทางที่กรุงเทพฯ และเส้นทาง R๕ มีจุดเริ่มต้นจากเมืองหนานหนิงในมณฑลกว่างสีของจีน มายังเมืองฮานอยและท่าเรือไฮฟองของเวียดนาม สำหรับจังหวัดของไทยตามแนวเส้นทางเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ มี ๑๓ จังหวัด ได้แก่ เชียงราย พะเยา เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แพร่ ตาก กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ พิษณุโลก นครสวรรค์ พระนครศรีอยุธยา และกรุงเทพมหานคร

ระเบียงเศรษฐกิจ LIMEC (หลวงพระบาง – อินโดจีน – มะละมาโย) (Luangprabang – Indochina – Mawlamyine Economic Corridor) ประกอบด้วยจังหวัดตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ และพิษณุโลก แขวงหลวงพระบาง แขวงไชยบุรี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และรัฐกะเหรี่ยง รัฐมอญ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

จากลักษณะทางภูมิศาสตร์ทำให้จังหวัดพิษณุโลกเป็นจุดศูนย์กลางในด้านคมนาคมของภูมิภาคอินโดจีนโดยเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างภาคกลางกับภาคเหนือ รวมทั้งภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วย จังหวัดพิษณุโลก จึงได้รับการขนานนามว่าเป็น “เมืองบริการสี่แยกอินโดจีน” ดังนั้น การคมนาคมขนส่งหรือเส้นทางการเดินทาง จึงมีทั้งทางบกและทางอากาศ

การคมนาคมทางบก สามารถเดินทางได้เข้าสู่จังหวัดพิษณุโลกโดยเส้นทางสายหลัก คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (สายแม่สอด - มุกดาหาร) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (สายอินทร์บุรี - เชียงใหม่) และทางแผ่นดินหมายเลข ๑๑๙ (สายนครสวรรค์ - จุดผ่านแดนถาวรภูตู) โดยทางหลวงทั้ง ๓ สาย เชื่อมโยงกันด้วยโครงข่ายถนนวงแหวนรอบเมือง คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๖ รวมทั้งสามารถใช้เส้นทางสายรอง คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕ (สายพิษณุโลก - กำแพงเพชร) จากอำเภอลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร เข้าสู่จังหวัดพิษณุโลกทางอำเภอบางระกำ และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๖๑ (สายพิจิตร - พิษณุโลก) จากอำเภอท่าโพธิ์ จังหวัดพิจิตร เข้าสู่จังหวัดพิษณุโลกทางอำเภอบางกระทุ่ม โดยจังหวัดพิษณุโลกและมีสถานีขนส่งผู้โดยสาร จำนวน ๒ แห่ง คือ

๑) สถานีขนส่งผู้โดยสารแห่งที่ ๑ ตั้งอยู่ถนนมิตรภาพภายในตัวเมือง สำหรับรถโดยสารที่ให้บริการภายในจังหวัดและบริเวณจังหวัดที่ใกล้เคียง

๒) สถานีขนส่งผู้โดยสารแห่งที่ ๒ ตั้งอยู่บริเวณสี่แยกอินโดจีน เป็นสถานีขนส่งผู้โดยสารที่มีขนาดใหญ่ ก่อสร้างบนเนื้อที่ ๑๐ ไร่ ๑๒ ตารางวา รองรับรถโดยสารที่มีเส้นทางผ่านจังหวัดพิษณุโลก รวม ๒๐ เส้นทาง มีขบวนรถสำหรับจอดรถโดยสารทั้งหมด ๔๐ ช่อง แบ่งเป็นอาคารสถานีฯ หลังใหญ่จำนวน ๒๐ ช่อง อาคารสถานีฯ หลังเล็ก จำนวน ๒๐ ช่อง มีช่องจำหน่ายตั๋ว ๒๗ ช่อง มีสถานที่จอดรถสำหรับประชาชนจำนวน ๑๐๐ ช่อง มีการจัดสถานที่นั่งรอรถสำหรับพระภิกษุและประชาชนอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ยังมีเส้นทางรถไฟสายเหนือที่ผ่านจังหวัดพิษณุโลกโดยมีขบวนรถโดยสารผ่านขึ้น-ลง จากกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ ตลอดทั้งวัน

การคมนาคมทางน้ำ ประชาชนในพื้นที่สามารถใช้แม่น้ำในการสัญจรได้ ๒ สาย คือ แม่น้ำน่าน และแม่น้ำยม แต่จะสะดวกต่อการสัญจรในช่วงฤดูน้ำหลากเท่านั้น

การคมนาคมทางอากาศ ในจังหวัดพิษณุโลกมีสนามบินพาณิชย์ ๑ แห่ง คือ ท่าอากาศยานพิษณุโลก ซึ่งเป็นสนามบินพาณิชย์ในความดูแลของกรมท่าอากาศยาน ปัจจุบันท่าอากาศยานพิษณุโลกได้ให้บริการแก่สายการบินพาณิชย์แบบประจำ รวม ๓ สายการบิน คือ ไทยแอร์เอเชีย (THAI AirAsia) นกแอร์ (Nok Air) และไทยไลออนแอร์ (Thai Lion Air) รวมผู้โดยสารใช้บริการทั้งขาเข้า-ขาออก ในปี ๒๕๖๗ มีเที่ยวบินรวม ๓,๒๓๗ เที่ยวบิน มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๔๖๘,๘๒๔ คน

(๒) ระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน

ไฟฟ้า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จังหวัดพิษณุโลก มีสถิติจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าจำนวนทั้งสิ้น ๒๘๓,๓๙๙ ราย การจำหน่ายกระแสไฟรวม ๑,๓๔๐,๒๕๗.๗๑ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง

ประปา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ การประปาส่วนภูมิภาคสาขาพิษณุโลกมีผู้ใช้น้ำทั้งหมด ๓๓,๖๕๖ ราย มีกำลังการผลิตรวมทุกหน่วยโรงกรอง จำนวน ๑,๙๕๐ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง ปริมาณน้ำประปาที่ผลิตได้มีจำนวน ๑๑,๙๑๔,๒๖๐ ลูกบาศก์เมตร มีปริมาณน้ำประปาที่จำหน่ายให้แก่ผู้ใช้น้ำทั้งสิ้น ๕,๔๘๗,๑๘๐ ลูกบาศก์เมตร มีปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณประโยชน์และรั่วไหลอีกส่วนหนึ่ง ขณะที่ผู้ใช้น้ำส่วนที่เหลือใช้น้ำประปาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ไปรษณีย์ พื้นที่จังหวัดพิษณุโลก มีที่ทำการไปรษณีย์กระจายอยู่ทุกอำเภอ รวม ๑๖ แห่ง และมีเคาน์เตอร์ไปรษณีย์ ๓ แห่ง คือ เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์บรมไตรโลกนาถ และเคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์สี่แยกอินโดจีน และไปรษณีย์เคลื่อนที่ ๑ แห่ง โดยมีสถิติการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ในปี ๒๕๖๔ รวมทั้งสิ้น ๕,๙๖๓,๘๐๐ ฉบับ โดยแยกเป็นบริการพิเศษ ๒,๓๖๐,๗๕๒ ฉบับ ไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา ๓,๑๔๖,๙๙๖ ฉบับ และพัสดุไปรษณีย์ ๒๙,๖๔๑ ชิ้น รวมทั้งมีบริการรับส่งพัสดุของภาคเอกชนหลายแห่ง

โทรศัพท์ จังหวัดพิษณุโลก มีชุมสายโทรศัพท์ ๙๖ แห่ง จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ทั้งสิ้น ๕๓,๒๙๔ เลขหมาย โดยเปิดใช้งาน ๓๑,๓๔๓ เลขหมาย มีโทรศัพท์บ้าน จำนวน ๓,๕๔๔ เครื่อง

๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ มีแม่น้ำสายหลักสำคัญ ๔ สาย คือ แม่น้ำน่าน แม่น้ำแควน้อย แม่น้ำวังทอง และแม่น้ำยม ซึ่งไหลผ่านพื้นที่การเกษตรสำคัญในอำเภอต่างๆ อย่างทั่วถึง รวมทั้งมีแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง โดยมีแม่น้ำ ห้วยลำธาร คลอง จำนวน ๓๕๕ สาย หนอง บึงธรรมชาติ จำนวน ๑๕๗ แห่ง มีแม่น้ำ ห้วยลำธาร คลองที่สามารถใช้ในฤดูแล้ง จำนวน ๑๐๑ สาย และมีหนองบึงที่สามารถใช้ในฤดูแล้ง ๒๔ แห่ง

แหล่งน้ำชลประทาน

๑) โครงการชลประทานขนาดใหญ่ มี ๔ แห่ง คือ โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพลายชุมพล โครงการและบำรุงรักษานเรศวร โครงการและบำรุงรักษาแควน้อย และโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษายมน่าน สำหรับโครงการฯ พลายชุมพล มีพื้นที่ได้รับประโยชน์ในเขตจังหวัดพิษณุโลก ๑๘๕,๕๘๔ ไร่ และโครงการฯ นเรศวร มีพื้นที่ได้รับประโยชน์ในเขตจังหวัดพิษณุโลก ๙๑,๐๐๐ ไร่ โครงการฯ แควน้อยมีพื้นที่รับประโยชน์ประมาณ ๑๕๕,๑๖๖ ไร่ และโครงการฯ ยมน่าน มีพื้นที่รับประโยชน์ในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกประมาณ ๑๙๐,๙๕๒ ไร่ รวมมีพื้นที่ได้รับประโยชน์โครงการชลประทานขนาดใหญ่ ๖๒๒,๖๐๒ ไร่ โครงการชลประทานขนาดใหญ่ได้ดำเนินการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมสามารถใช้ประโยชน์ในพื้นที่เพื่อทำการเกษตรอย่างสมบูรณ์ ซึ่งอยู่ในเขตจัดรูปที่ดิน ๕ อำเภอ คือ อำเภอเมืองพิษณุโลก พรหม

พืชม บางกระทู้ บางระกำ และวัดโบสถ์ รวม ๒๒ ตำบล ได้รับประโยชน์จากการจัดรูปที่ดินและการส่งน้ำเพื่อการเกษตรรวม ๑๗,๙๒๐ ไร่

๒) โครงการชลประทานขนาดกลาง รวม ๙ โครงการ : มีพื้นที่ชลประทาน ๑๐๑,๕๐๐ ไร่

๓) โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน ๑๓๗ แห่ง : มีพื้นที่ชลประทาน ๑๙๓,๐๘๕ ไร่

๔) โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า รวม ๑๐๐ สถานี : บริการเกษตรกรในช่วงฤดูแล้ง หรือช่วงที่เกษตรกรต้องการน้ำในช่วงฝนทิ้งช่วงเพื่อทำการเกษตร มีพื้นที่ได้รับประโยชน์ ๑๕๓,๖๔๑ ไร่

การพัฒนาแหล่งน้ำชลประทานจังหวัดพิษณุโลกสามารถครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรรวมทั้งสิ้น ๑,๐๗๐,๙๒๘ ไร่ หรือร้อยละ ๓๕ ของพื้นที่การเกษตรของจังหวัดพิษณุโลก สำหรับพื้นที่การเกษตรส่วนที่เหลือที่ยังไม่มีการจัดระบบชลประทาน จะเป็นพื้นที่เขตอาศัยน้ำฝนทำการเกษตร และในฤดูแล้งเกษตรกรต้องอาศัยแหล่งน้ำอื่น เช่น แหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นในระดับไร่นาและบ่อน้ำบาดาล

แหล่งน้ำบาดาล แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ ธรกิก อุบโกลหรือบรีโกล และเกษตรกรรม

- ทรัพยากรป่าไม้

ป่าไม้ จังหวัดพิษณุโลก มีพื้นที่ป่าไม้ทางตอนเหนือเป็น ป่าดิบเขา (Hill evergreen forest) ป่าสนเขา (Pine forest) ป่าดงดิบ (Tropical rain forest) และป่าเบญจพรรณ (Mixed deciduous forest) ทางตอนกลาง มีป่าดงดิบ และป่าเบญจพรรณ กระจายไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ และตะวันออก ในเขตพื้นที่บางส่วนของอำเภอลำปาง อำเภอนครไทย อำเภอวัดโบสถ์ อำเภอวังทอง และอำเภอนิคมบ่งราย นอกจากนี้ยังมีป่าแดงหรือป่าแพะหรือป่าโคก (Dry Dipterocarpus forest) หรือป่าเต็งรัง (Deciduous Dipterocarpus forest) กระจายอยู่ทั่วไป และบางแห่งเป็นทุ่งหญ้า (Savannah) โดยที่ป่าดิบเขาขึ้นอยู่ในระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เมตรขึ้นไป สืบเนื่องจากพรรณไม้หลักที่ขึ้นอยู่อันได้แก่ไม้กุ่มชนิดต่าง ๆ เช่น กุ่มแป้น กุ่มเตี้ย กุ่มขาว กุ่มเลือด กุ่มนก กุ่มตาหมู เป็นต้น ส่วนพรรณไม้อื่น ๆ ที่ขึ้นประกอบได้แก่ จำปีป่า จำปาป่า อบเชย กายาน เหมือด เป็นต้น ส่วนไม้พื้นล่างเป็นพวกผักกูดหรือเฟิร์นขึ้นอยู่บนพื้น พบในเขตอุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง ป่าสนเขาเป็นป่าที่มีไม้สนขึ้นอยู่ล้วนๆ บางครั้งก็ขึ้นปนกับไม้เต็งรัง เหียง พลวง เป็นต้น โดยธรรมชาติ จะขึ้นอยู่ตามเนินเขาหรือยอดเขาในช่วงระดับความสูงระหว่าง ๗๐๐ - ๑,๐๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีอยู่เพียงสองชนิดเท่านั้นคือ สนสองใบ (Pinus merkusii) กับ สนสามใบ (Pinus khasya) แหล่งที่พบ เช่น ในอุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง เป็นต้น

ป่าดงดิบ ส่วนใหญ่จะขึ้นตามที่ราบลุ่มริมลำห้วยลำธารหรือตามเนินเขาก็มียาง และขึ้นปะปนกับป่าชนิดอื่น ๆ เช่น ป่าเบญจพรรณและป่าแดง โดยปกติป่าชนิดนี้จะขึ้นอยู่ในพื้นที่ที่มีระดับความสูงไม่เกิน ๑,๐๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง พรรณไม้ที่พบได้แก่ ยางนา ตะเคียน กะบาก ตะแบก จำปาป่า หว้า แดงดง มะหาด มะม่วงป่า ไม้พื้นล่างประกอบด้วย หวาย ปาล์ม เฟิร์นชนิดต่างๆ ไม้เถา ไม้เลื้อย ไม้ไผ่ชนิดต่างๆ นอกจากนี้ ยังมีพรรณไม้ขนาดเล็กอื่นๆ ขึ้นปะปนอยู่อย่างหนาแน่น แหล่งที่พบ เช่น อุทยานแห่งชาติน้ำตกชาติตระการ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูซัด ท้องที่อำเภอลำปาง เป็นต้น

ป่าเบญจพรรณ ขึ้นอยู่กระจัดกระจายตามภูเขาและที่ราบโดยทั่วไปมักขึ้นอยู่ในที่ชุ่มชื้นมากกว่าป่าแดง พรรณไม้ก็มีมากชนิดและสูงใหญ่กว่า แต่มักจะขึ้นปะปนกันไปไม่เป็นกลุ่มเป็นหมู่เหมือนป่าแดง การกระจายตัวและความหลากหลายของพรรณไม้ขึ้นอยู่กับปริมาณความชุ่มชื้นและลักษณะ

ภูมิประเทศ พรรณไม้ที่สำคัญมีไม้สัก แดง ประดู่ ตะแบก เสลา มะค่าโมง กว้าว รกฟ้า สมอ ตะเคียนหนู ตีนนก อ้อยช้าง ตะคร้ำ จั้วป่า.ขานาง กะพี้จั่น ส้าน มะเกลือ หว่า ปอต่างๆ และไม้ชนิดอื่นๆ ไม้พื้นล่างมีไม้ไผ่ชนิดต่างๆ เป็นตัวบ่งชี้ เช่น ไผ่ซาง ไผ่บง ไผ่ไร่ ไผ่รวก ไผ่ข้าวหลาม และไผ่ป่า เป็นพื้นป่าแดงหรือป่าแพะ หรือป่าโคกหรือป่าเต็งรัง ป่าชนิดนี้ปกติจะพบโดยทั่วไปในที่ดอน โคน หรือเนินเขาที่เนื้อดินเป็นดินทราย หรือ ดินลูกรัง หากที่ใดดินลึกและมีความชุ่มชื้นมากต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ก็จะหนาแน่นและมีขนาดใหญ่ แต่ถ้าดินตื้น หรือเป็นหิน กรวด ต้นไม้และพืชพรรณอื่นมักจะแคระแกร็นและขึ้นห่าง ๆ ในฤดูแล้งมักถูกไฟไหม้ทุกปี พรรณไม้ที่สำคัญ ๆ ที่ขึ้นอยู่ตามพื้นดิน มี ไม้เต็งรัง เหียง พลวง พะยอม ไม้อื่นๆ ที่ขึ้นปะปน ได้แก่ ไม้มะค่าแต่ กะบก ตะแบกเลือด แสมสาร มะขามป้อม ตั้ว แต้ว รกฟ้า รัก อ้อยช้าง เป็นต้น ไม้พื้นล่างมักเป็นไม้พุ่มเตี้ยชนิดต่างๆ แฝก คา และหญ้าชนิดต่างๆ

ป่าหญ้าหรือทุ่งหญ้า ป่าชนิดนี้มักอยู่ในภูมิประเทศที่มีสภาพน้ำท่วมหรือขังในฤดูฝนและแล้งจัด ในฤดูแล้ง จะไม่มีไม้ใหญ่ขึ้นอยู่เลย พรรณไม้ที่ขึ้นอยู่มักเป็นไม้ขนาดเล็ก ไม้ปล้อง หญ้า และไม้ล้มลุกอื่นๆเท่านั้น พบในอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง

๔.๑.๒ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมและศักยภาพ

๑) ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

จากแผนพัฒนาจังหวัด ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของจังหวัดพิษณุโลก ได้วิเคราะห์จากปัญหาความเดือดร้อน โดยในการประชุมติดตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทยรายอำเภอ ทั้งในระดับหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้นำองค์กรภาคเอกชนของจังหวัดพิษณุโลก ในห้วงเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕ ณ ที่ทำการปกครองอำเภอ/ศูนย์ประชุมท้องถิ่นในอำเภอ และการประชุมเชิงปฏิบัติการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับอำเภอ ได้แก่ หัวหน้าหรือตัวแทนส่วนงานระดับอำเภอ ตัวแทนผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป เพื่อสอบถามปัญหาความต้องการและโอกาสของพื้นที่ผ่านผู้แทนทุกภาคส่วน โดยสรุปพบปัญหาสำคัญตามลำดับ ดังนี้

๑.๑ ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในหลายพื้นที่ที่ยังไม่ครอบคลุมและมีมาตรฐานที่เพียงพอ การสัญจรไม่สะดวก ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ ถนนเพื่อการเกษตรชำรุดโดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน รวมทั้งไฟฟ้าสาธารณะ ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัด

๑.๒ ปัญหาการขาดแคลนน้ำ ทั้งน้ำอุปโภคและบริโภคไม่เพียงพอ รวมทั้งการขาดแคลนน้ำสำหรับการเกษตร ปัญหาการขาดระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ ที่ต้องส่งเสริมและพัฒนาทั้งการขุดลอก การขุดเจาะบ่อบาดาล และการพัฒนาแหล่งน้ำทั้งใต้ดินและผิวดินทั่วพื้นที่

๑.๓ ปัญหาความยากจนและสถานะเศรษฐกิจ ประชาชนจำนวนมากรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่ายทำให้เกิดภาวะหนี้สิน เกิดภาวะยากจน หลายพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกิน ปัญหาการว่างงาน ขาดทักษะฝีมือแรงงานและทักษะด้านอาชีพ ขาดการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้า และการบริการขาดองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพต่างๆ รวมปัญหาการขาดบุคลากรที่จะอนุรักษ์/สืบทอดประเพณี ภูมิปัญญา และสินค้าที่สำคัญให้คงอยู่สืบไป

๑.๔ ปัญหาการทางการเกษตร ปัจจัยการผลิตสินค้าทางการเกษตรไม่เพียงพอ เช่น ต้นทุนทางการผลิต ได้แก่ ค่าแรง อุปกรณ์ วัตถุดิบ และเมล็ดพันธุ์ที่มีราคาสูงขึ้น ขาดช่องทางการจำหน่ายสินค้าที่จะทำให้มีรายได้มากขึ้น ขาดองค์ความรู้ในการผลิตสินค้าการเกษตรให้ได้คุณภาพ/มาตรฐานตามความต้องการของตลาด ปัญหาดินเสื่อมคุณภาพ ขาดการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านการเกษตรและการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

๑.๕ ปัญหาสังคม การเพิ่มขึ้นของปัญหาอาชญากรรมและปัญหาเสพติดในพื้นที่ มีผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ปัญหาการหลอกลวงของมิจฉาชีพ ทุกรูปแบบ ปัญหาการขาดความรู้เกี่ยวกับกระบวนการอำนวยความสะดวก ชุมชนขาดความเข้มแข็ง ปัญหา ด้านสุขภาพของทุกกลุ่มอายุ ปัญหาขาดการดูแลจากคนในครอบครัว ปัญหาภาระของสังคม ปัญหาโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ

๑.๖ ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาภัยธรรมชาติ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น เช่น ภัยแล้ง และอุทกภัย รวมทั้งมีปัญหาไฟป่าหมอกควัน การบุกรุกที่ป่าและ ที่สาธารณะ ขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการใช้พลังงาน

๑.๗ ปัญหาด้านการศึกษา ประชากรในหลายพื้นที่ขาดโอกาสทางระดับการศึกษา หลักสูตรการศึกษาไม่ตอบสนองต่อสภาพของพื้นที่ ผู้ปกครองมีค่านิยมให้บุตรหลานเรียนระดับอุดมศึกษา มากกว่าด้านวิชาชีพ และในระดับประถมศึกษา/ปฐมวัย มีเด็กด้อยโอกาส และยากจนจำนวนมาก โรงเรียน ต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายสูงขึ้นเพื่อให้เด็กได้รับโอกาสทางการศึกษา

๑.๘ ปัญหาการด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดหลายแห่ง ยังขาดศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกไม่พร้อม ขาดการเชื่อมโยงกิจกรรม ด้านการท่องเที่ยวระดับพื้นที่และการประชาสัมพันธ์ รวมทั้งปัญหาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือน

๒) ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๒.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) หมายถึง มูลค่าตลาดของสินค้า และบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตในประเทศในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ และสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงมาตรฐานการครองชีพ ของประชากรในประเทศนั้น ๆ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไตรมาสที่ ๑/๒๕๖๔ ขยายตัวร้อยละ ๒.๘ เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ ๒.๕ ในไตรมาส ๔/๒๕๖๓ โดยภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ ๑.๒ เติบโตขึ้นจากการ ขยายตัวร้อยละ ๐.๖ ในไตรมาสก่อนหน้า ภาคนอกเกษตรขยายตัวร้อยละ ๓.๐ เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ ๒.๗ ตามการขยายตัวของสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาไฟฟ้าฯ สาขาที่พักแรมและบริการ ด้านอาหาร สาขาการขนส่ง และสาขากิจกรรมทางการเงินและประกันภัย ด้านการใช้จ่าย การอุปโภคบริโภค ขั้นสุดท้ายของเอกชนขยายตัวต่อเนื่อง การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคขั้นสุดท้ายของรัฐบาล การสะสมทุนถาวร เบื้องต้น และการส่งออกสินค้า และบริการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ด้านการผลิต ขยายตัวร้อยละ ๒.๘ เป็นผลจาก ภาคเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๑.๒ เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ ๐.๖ ในไตรมาส ๔/๒๕๖๓ โดยผลผลิตสำคัญที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ อ้อย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ผลไม้ และไก่เนื้อ ขณะที่ผลผลิตมันสำปะหลังข้าวเปลือก และหมวด ประมงลดลง ภาคนอกเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๓.๐ ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ ๒.๗

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า ๔,๙๒๕.๖ พันล้านบาท เมื่อหักรายได้ปฐมภูมิสุทธิจ่ายไปต่างประเทศ ๔๑.๑ พันล้านบาท คงเหลือเป็นรายได้มวลรวม ประชาชาติ (Gross National Income: GNI) ๔,๘๘๔.๕ พันล้านบาท

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ มูลค่าที่แท้จริง (ร้อยละ)

	2567p	2568p1	2567p				2568p1				2569p1
			Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4r	Q1
GDP (YoY)	2.9	2.4	2.1	2.7	3.3	3.7	3.1	2.8	1.2	2.5	2.8
ภาคเกษตร	1.9	3.7	0.3	1.0	2.0	4.1	6.2	6.4	2.1	0.6	1.2
ภาคนอกเกษตร	3.0	2.3	2.3	2.8	3.4	3.7	2.8	2.5	1.2	2.7	3.0
กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต	0.9	0.4	-0.7	2.1	1.3	1.2	0.4	0.9	-0.8	0.9	1.8
กลุ่มบริการ	4.1	3.2	3.8	3.3	4.4	4.9	4.0	3.3	2.2	3.5	3.6
GDP (QoQ ปรับฤดูกาล)			1.2	0.8	1.4	0.4	0.5	0.5	-0.3	1.9	0.7

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒.๒ ภาวะเศรษฐกิจระดับภูมิภาค

ภาวะเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ไตรมาส ๑/๒๕๖๗ ภาพรวมเศรษฐกิจของภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ปรับตัวดีขึ้น ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังอยู่ในภาวะหดตัว ในด้านการผลิต ภาคการท่องเที่ยวของทั้ง ๔ ภาคปรับตัวดีขึ้น จากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐ และการมีวันหยุดยาวในช่วงเทศกาล อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ในภาคการเกษตรสินค้าประเภทพืชผลทั้ง ๔ ภาค มีดัชนีราคาเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะยางพารา จากปริมาณผลผลิตที่ลดลง แต่ตลาดยังมีความต้องการต่อเนื่อง ในขณะที่สินค้าปศุสัตว์โดยภาพรวมปรับตัวดีขึ้น และสถานการณ์ด้านอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ยังอยู่ในภาวะหดตัวจากการชะลอตัวของคำสั่งซื้อจากต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ด้านอุตสาหกรรมของภาคกลาง ที่การผลิตเพื่อการส่งออกอยู่ในภาวะหดตัว ในขณะที่การผลิตเพื่อการบริโภคภายในประเทศของภาคกลางปรับตัวดีขึ้น สำหรับในด้านการใช้จ่ายสถานการณ์การลงทุนภาคเอกชนในภาคเหนือและภาคกลางขยายตัว จากการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์คอนกรีต ไฟฟ้า อัญมณี และการแปรรูปสินค้าเกษตร ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนของภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในภาวะหดตัว จากการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ลดลง การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในภาคเหนือและภาคใต้ขยายตัวต่อเนื่องมาจากการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว ในขณะที่ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในภาวะหดตัว นอกจากนี้สถานการณ์ด้านการเงินและการคลังของทั้ง ๔ ภาค เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีเงินฝากขยายตัว ในขณะที่สินเชื่อหดตัวจากการระมัดระวังการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ และเงินเฟ้ออยู่ในช่วงหดตัว รวมทั้งสถานการณ์ด้านการคลังอยู่ในภาวะหดตัวจากการอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีล่าช้า

ภาวะเศรษฐกิจภาคเหนือ ไตรมาส ๑/๒๕๖๗ ปรับตัว ดีขึ้นเล็กน้อย โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากภาคการท่องเที่ยว ตามจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น และการขยายตัวของการลงทุนและการบริโภคภาคเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับการปรับตัวลดลงของดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปในกลุ่มอาหารสดและพลังงานที่ช่วยกระตุ้นการบริโภคในพื้นที่ ขณะที่รายได้เกษตรกรและการค้าระหว่างประเทศปรับตัวลดลง

ภาวะเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไตรมาสที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อเปรียบเทียบกับตัวชี้วัดทั้งด้านอุปสงค์และอุปทานในแต่ละภาคการผลิต เทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา พบว่า เศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือหดตัว เนื่องจากการผลิตภาคอุตสาหกรรมหดตัวต่อเนื่องตามการชะลอตัว

ทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า รวมทั้งการใช้จ่ายและการลงทุนของภาครัฐบาล ที่ปรับตัวลดลง อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยังได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของรายได้ภาคเกษตรและภาคการท่องเที่ยว

ภาวะเศรษฐกิจภาคกลาง ไตรมาส ๑/๒๕๖๗ การผลิตสินค้าเกษตรสาขาปศุสัตว์ที่สำคัญ การท่องเที่ยว และการลงทุนภาคเอกชน ปรับตัวดีขึ้น ขณะที่การผลิตสินค้าเกษตรสาขาพืช ที่สำคัญการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และการบริโภคภาคครัวเรือน ปรับตัวลดลง

เศรษฐกิจภาคใต้ไตรมาส ๑/๒๕๖๗ โดยรวมขยายตัวเล็กน้อย เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว การอุปโภคบริโภคที่ปรับตัวดีขึ้น และการขยายตัวของดัชนีรายได้เกษตรกร อย่างไรก็ตาม การลงทุนภาคเอกชน การค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน ภาคอุตสาหกรรม และการใช้จ่ายงบประมาณของภาครัฐยังคงหดตัว

ภาวะเศรษฐกิจ				
	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	กลาง	ใต้
ภาพรวม	▲	▼	▲	▲
ด้านการผลิต				
เกษตรกรรม	▼	↔	▼	▲
อุตสาหกรรม		▼	↔	▼
การท่องเที่ยว	▲	▲	▲	▲
ด้านการใช้จ่าย				
การลงทุนภาคเอกชน	▲	▼	▲	▼
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน	▲	▼	▼	▲
การค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน	▼	▲	▼	▲
ด้านการเงิน				
การเงิน (เงินฝากและสินเชื่อ)	▲	▲	▲	▲
เงินเฟ้อ	▼	▼	▼	▼
ด้านการคลัง		▼	▼	▼

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒.๓ ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัว (GRP per capita)

ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัว (GRP per capita) ค่าเฉลี่ยต่อหัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๒๕๖,๓๔๕ บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจาก ๒๔๘,๗๘๙ บาทต่อปี ในปี ๒๕๖๕ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๙๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายภาค ภาคที่มีค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวสูงสุด คือ ภาคตะวันออก เท่ากับ ๔๖๙,๘๔๗ บาทต่อปีและต่ำสุด คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เท่ากับ ๙๙,๒๗๑ บาทต่อปี โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดดังกล่าวมีความแตกต่างกัน ๔.๗๔ เท่า ลดลงจากปี ๒๕๖๕ ที่ต่างกัน ๕.๓ เท่า เมื่อจัดลำดับค่าเฉลี่ยต่อหัวจากค่าสูงสุดลงมาต่ำสุดมีลำดับ ดังนี้ ภาคตะวันออก เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคใต้ ภาคเหนือ และ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางแสดง ค่าเฉลี่ยผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัว (GRP per capita)

ภาค	GRP per capita (บาท/ปี)	
	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ภาคตะวันออก	๔๖๙,๘๔๗	๔๙๙,๒๗๑
ภาคเหนือ	๑๑๘,๖๓๐	๑๒๔,๕๕๒
ภาคใต้	๑๔๓,๖๘๒	๑๔๖,๘๓๒
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๕๑๔,๕๕๒	๔๙๖,๘๔๗
ภาคตะวันตก	๑๗๖,๓๖๙	๑๗๔,๒๐๗
ภาคกลาง	๒๘๓,๘๙๑	๒๗๘,๒๕๐
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	๔๖๒,๗๐๑	๔๘๘,๕๓๔
เฉลี่ยทั้งประเทศ	๒๔๘,๗๘๙	๒๕๖,๓๔๕

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒.๔ ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita)

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี ๒๕๖๖ จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูง ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออก เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล และภาคกลาง โดยจังหวัดระยอง มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงสุดที่ ๙๔๒,๒๐๕ บาทต่อคนต่อปี ส่วนจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำสุด ได้แก่ จังหวัดนราธิวาส มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำสุดที่ ๖๔,๐๐๕ บาทต่อคนต่อปี ทั้งนี้ จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงสุด ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ ระยอง กรุงเทพมหานคร ชลบุรี ฉะเชิงเทรา พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี สมุทรสาคร สระบุรี สมุทรปราการ และนครปฐม ตามลำดับ ส่วนจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวอยู่ใน ๑๐ ลำดับต่ำสุด คือ นราธิวาส หนองบัวลำภู แม่ฮ่องสอน มุกดาหาร ยโสธร สกลนคร ร้อยเอ็ด สระแก้ว อุบลราชธานี และปัตตานี ตามลำดับ ซึ่งค่าความแตกต่างระหว่างจังหวัดระยองซึ่งเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงที่สุดกับจังหวัดนราธิวาสซึ่งมีมูลค่าต่ำสุด พบว่ามีความแตกต่างกัน ๑๔.๗๒ เท่า ทั้งนี้ จังหวัดพิษณุโลก มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) อยู่ในลำดับที่ ๓๘ ของประเทศ

ตารางแสดง ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี ๒๕๖๖ (จากมากไปน้อย)

จังหวัด	บาทต่อปี	จังหวัด	บาทต่อปี
๑. ระยอง	๙๔๒,๒๐๕	๔๐. อุทัยธานี	๑๒๓,๙๔๖
๒. กรุงเทพมหานคร	๖๗๕,๙๗๙	๔๑. ตาก	๑๒๑,๕๓๗
๓. ชลบุรี	๕๙๒,๓๓๕	๔๒. อุตรดิตถ์	๑๒๐,๗๒๐
๔. ฉะเชิงเทรา	๔๙๐,๐๐๕	๔๓. เลย	๑๑๗,๖๒๔
๕. พระนครศรีอยุธยา	๔๒๘,๘๗๐	๔๔. ตรัง	๑๑๑,๗๔๖
๖. ปราจีนบุรี	๓๘๘,๕๕๙	๔๕. สตูล	๑๑๐,๓๑๒
๗. สมุทรสาคร	๓๗๔,๐๕๖	๔๖. พะเยา	๑๐๙,๒๗๕
๘. สระบุรี	๓๔๔,๗๓๔	๔๗. ยะลา	๑๐๘,๑๐๘
๙. สมุทรปราการ	๓๒๐,๒๙๔	๔๘. ลำปาง	๑๐๗,๗๓๒
๑๐. นครปฐม	๓๑๖,๖๓๖	๔๙. หนองคาย	๑๐๗,๕๘๙
๑๑. ภูเก็ต	๓๑๔,๙๒๑	๕๐. พิจิตร	๑๐๕,๐๕๔
๑๒. จันทบุรี	๒๕๓,๕๒๒	๕๑. เชียงราย	๑๐๒,๙๘๘
๑๓. ปทุมธานี	๒๔๖,๔๖๓	๕๒. เพชรบูรณ์	๑๐๐,๙๓๖
๑๔. ลำพูน	๒๓๖,๖๑๙	๕๓. อุตรธานี	๑๐๐,๐๐๕
๑๕. ราชบุรี	๒๓๑,๕๑๖	๕๔. ระนอง	๙๙,๓๓๑
๑๖. ชุมพร	๒๓๐,๓๑๙	๕๕. นครพนม	๙๖,๗๓๑
๑๗. พังงา	๒๒๙,๒๑๓	๕๖. สุโขทัย	๙๓,๒๐๘
๑๘. ประจวบคีรีขันธ์	๒๒๑,๑๕๑	๕๗. บุรีรัมย์	๙๑,๖๓๖
๑๙. นนทบุรี	๒๑๔,๕๑๕	๕๘. แพร่	๙๑,๓๒๔
๒๐. สุราษฎร์ธานี	๑๘๘,๑๘๑	๕๙. ศรีสะเกษ	๙๑,๐๖๐
๒๑. กระบี่	๑๗๔,๐๕๘	๖๐. มหาสารคาม	๙๐,๙๙๖
๒๒. สมุทรสงคราม	๑๖๗,๑๖๔	๖๑. สุรินทร์	๘๙,๘๕๒
๒๓. ตรัง	๑๖๔,๘๓๕	๖๒. น่าน	๘๙,๕๑๕
๒๔. ชัยนาท	๑๕๗,๑๕๙	๖๓. พัทลุง	๘๗,๐๙๘
๒๕. เพชรบุรี	๑๕๖,๗๑๙	๖๔. ชัยภูมิ	๘๕,๙๕๑
๒๖. กำแพงเพชร	๑๕๕,๔๐๔	๖๕. อำนาจเจริญ	๘๕,๗๐๗
๒๗. เชียงใหม่	๑๕๔,๙๒๕	๖๖. กาฬสินธุ์	๘๔,๗๘๕
๒๘. กาญจนบุรี	๑๕๓,๖๖๒	๖๗. บึงกาฬ	๘๔,๐๒๑
๒๙. ลพบุรี	๑๕๒,๘๓๑	๖๘. ปัตตานี	๘๓,๓๖๙
๓๐. สิงห์บุรี	๑๕๑,๗๕๐	๖๙. อุบลราชธานี	๘๒,๘๙๕
๓๑. สงขลา	๑๔๗,๗๙๐	๗๐. สระแก้ว	๘๒,๕๒๖
๓๒. นครสวรรค์	๑๓๙,๑๘๔	๗๑. ร้อยเอ็ด	๘๒,๔๙๑
๓๓. นครราชสีมา	๑๓๗,๘๖๔	๗๒. สกลนคร	๗๘,๘๙๕
๓๔. อ่างทอง	๑๓๕,๒๔๘	๗๓. ยโสธร	๗๗,๓๗๖
๓๕. ขอนแก่น	๑๓๑,๙๘๗	๗๔. มุกดาหาร	๗๒,๒๕๑
๓๖. นครศรีธรรมราช	๑๒๗,๔๐๕	๗๕. แม่ฮ่องสอน	๖๙,๘๒๘

จังหวัด	บาทต่อปี	จังหวัด	บาทต่อปี
๓๗. นครนายก	๑๒๖,๔๓๕	๗๖. หนองบัวลำภู	๖๙,๐๐๘
๓๘. พิษณุโลก	๑๒๔,๘๘๔	๗๗. นราธิวาส	๖๔,๐๐๕
๓๙. สุพรรณบุรี	๑๒๔,๔๘๒		

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒.๕ ผลกระทบที่มวลรวมภาคอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก

ในปี ๒๕๖๖ ภาคอุตสาหกรรมมีส่วนผลิตผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมดเท่ากับ ๑๑๑,๔๖๓ โดยภาคอุตสาหกรรมมีส่วนผลิตผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพิษณุโลก ทั้งหมด ๑๔,๗๒๖ ล้านบาท โดยอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนมูลค่าการลงทุนสูง พบว่า สาขาอุตสาหกรรมการผลิต ๑๐,๒๔๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๕๖ สาขาไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ ๓,๔๖๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๒ สาขาการจัดการน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย ๗๗๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๘ และสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ๒๔๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๖๔ ตามลำดับ ส่วนภาคเกษตร มีสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ๒๙,๐๔๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๖ และภาคบริการมีส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ๖๗,๖๘๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๗๓ ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๕ ภาคอุตสาหกรรมมีส่วนร้อยละ ๑๔.๕๑ ภาคเกษตรมีส่วนร้อยละ ๒๓.๕๘ และภาคบริการมีส่วนร้อยละ ๖๑.๙๐

ตารางแสดง ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพิษณุโลก (GPP)

สาขาการผลิต	มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ภาคเกษตรกรรม	๒๗,๐๑๐	๒๓,๕๖๖	๒๔,๐๑๔	๒๕,๔๓๓	๒๙,๐๔๘
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๒๗,๐๑๐	๒๓,๕๖๖	๒๔,๐๑๔	๒๕,๔๓๓	๒๙,๐๔๘
ภาคอุตสาหกรรม	๑๑,๗๔๗	๑๑,๗๘๑	๑๔,๑๙๓	๑๕,๖๕๐	๑๔,๗๒๖
การทำเหมืองแร่และการเหมืองหิน	๑๕๕	๑๔๙	๒๐๙	๒๔๓	๒๔๑
การผลิต	๙,๓๖๐	๙,๑๓๙	๑๐,๙๒๕	๑๑,๙๒๒	๑๐,๒๔๔
ไฟฟ้า ก๊าซ และระบบการปรับอากาศ	๑,๙๑๔	๑,๙๓๔	๒,๓๘๙	๒,๖๘๓	๓,๔๖๔
การจัดการน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย	๓๑๘	๕๖๐	๖๖๙	๘๐๒	๗๗๗
ภาคบริการ	๖๒,๗๐๐	๖๒,๓๗๓	๖๕,๐๒๗	๖๖,๗๕๖	๖๗,๖๘๙
การก่อสร้าง	๕,๐๑๔	๔,๘๖๓	๔,๙๕๓	๔,๕๔๘	๒,๖๘๕
การขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์	๑๓,๙๑๕	๑๓,๐๕๕	๑๒,๔๑๒	๑๒,๖๑๔	๑๓,๓๖๗
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๑,๙๕๑	๒,๐๘๙	๒,๕๓๐	๒,๘๑๕	๒,๗๓๗
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑,๑๓๕	๙๑๗	๙๒๐	๙๐๘	๘๙๖
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๙๑๑	๙๕๐	๑,๐๕๒	๗๔๖	๖๙๗
การเงินและการประกันภัย	๖,๗๕๖	๖,๙๓๔	๗,๒๙๗	๗,๗๕๓	๘,๕๙๓
อสังหาริมทรัพย์	๓,๙๗๗	๔,๓๑๐	๔,๔๐๒	๔,๗๓๕	๕,๑๑๑
วิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ	๕๓๕	๓๖๔	๓๒๒	๓๕๐	๓๓๐
การบริหารและบริการสนับสนุนอื่น ๆ	๖๐๓	๔๒๗	๔๐๓	๖๙๒	๕๒๘
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ ฯ	๑๐,๓๖๑	๑๐,๓๘๗	๑๑,๓๔๖	๑๑,๐๙๖	๑๑,๕๐๕
การศึกษา	๑๒,๑๑๒	๑๒,๖๗๕	๑๓,๒๗๑	๑๔,๐๑๘	๑๔,๖๒๒

สุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๔,๒๓๓	๔,๑๖๑	๔,๘๕๗	๕,๒๕๓	๕,๔๗๐
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๔๒๑	๔๔๖	๔๙๗	๕๒๐	๕๒๗
บริการด้านอื่น ๆ	๗๗๖	๗๙๔	๗๖๖	๗๐๖	๖๒๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพิษณุโลก (GPP)	๑๐๑,๔๕๗	๙๗,๗๒๑	๑๐๓,๒๓๔	๑๐๗,๘๓๙	๑๑๑,๔๖๓
รายได้ประชากรต่อคนต่อปี (บาท)	๑๑๓,๒๒๓	๑๐๙,๑๒๑	๑๑๕,๓๗๖	๑๒๐,๖๕๖	๑๒๔,๘๘๔
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๘๙๖	๘๙๖	๘๙๕	๘๙๔	๘๙๓

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- ศักยภาพการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

พื้นที่จังหวัดพิษณุโลก มีโรงงานจำนวนทั้งสิ้น ๔๕๗ โรงงาน (แจ้งประกอบแล้ว จำนวน ๔๐๑ โรงงาน) เงินลงทุน ๒๗,๙๐๔.๒๕ ล้านบาท คนงานรวม ๑๖,๑๖๕ คน และมีโรงโม่ในพื้นที่ ๑ โรงโม่ ข้อมูล ณ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙

- ขนาดของโรงงาน

โรงงานส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก (เงินลงทุนไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท หรือมีคนงานไม่เกิน ๕๐ คน) จำนวน ๔๒๖ โรงงาน รองลงมาเป็นโรงงานขนาดกลาง (เงินลงทุนมากกว่า ๕๐ ล้านบาทแต่ไม่ถึง ๒๐๐ ล้านบาทและมีคนงานมากกว่า ๕๐ คน แต่ไม่เกิน ๒๐๐ คน) จำนวน ๒๕ โรงงาน โรงงานขนาดใหญ่ (เงินลงทุนตั้งแต่ ๒๐๐ ล้านบาท และมีคนงานมากกว่า ๒๐๐ คนขึ้นไป) จำนวน ๖ โรงงาน

ตารางแสดง จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมจำแนกตามขนาดเงินลงทุนและแรงงาน จำแนกตามอำเภอ

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนโรงงาน			
		ขนาดเล็ก (S)	ขนาดกลาง (M)	ขนาดใหญ่ (L)	รวมทั้งสิ้น
๑	เมืองพิษณุโลก	๑๘๐	๘	๓	๑๙๑
๒	บางระกำ	๗๑	๑	๐	๗๒
๓	นครไทย	๑๔	๐	๐	๑๔
๔	ชาติตระการ	๔	๐	๐	๔
๕	บางกระทุ่ม	๒๘	๑	๐	๒๙
๖	พรหมพิราม	๔๕	๔	๒	๕๑
๗	วัดโบสถ์	๒๖	๔	๐	๓๐
๘	วังทอง	๕๐	๗	๑	๕๘
๙	เนินมะปราง	๘	๐	๐	๘
รวม		๔๒๖	๒๕	๖	๔๕๗

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙

- กลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการประกอบกิจการมากที่สุด ๕ อันดับแรก คือ ผลิตภัณฑ์จากพืช จำนวน ๑๐๔ โรงงาน รองลงมาผลิตภัณฑ์โลหะ จำนวน ๖๕ โรงงาน การผลิตอื่น ๆ (อุตสาหกรรม การโม่ บด หรือย่อยหิน การดูดทราย การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ยกเว้นที่ติดตั้งบนหลังคา คาดฟ้า ฯลฯ) จำนวน ๖๔ โรงงาน อุตสาหกรรมอาหาร จำนวน ๕๗ โรงงาน และยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ จำนวน ๔๙ โรงงาน ตามลำดับ

ตารางแสดง จำนวนโรงงานจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน โรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑๐๓	๔,๘๘๒.๗๕	๑๒๙๑
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๕๗	๔,๗๘๐.๗๔	๔๙๒๗
๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๓	๑๓๘.๐๐	๒๐๓
๔	สิ่งทอ	-	-	-
๕	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๓	๔๕.๒๐	๒๐๐
๖	ผลิตหนังสือและผลิตภัณฑ์จากหนังสือ	๒	๘๓.๑๐	๗๘
๗	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๑๗	๑๓๑.๒๗	๒๔๕
๘	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	๖	๓๔.๔๓	๓๙๓
๙	ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	-	-	-
๑๐	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	-	-	-
๑๑	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	๕	๑๑๕.๒๔	๖๗
๑๒	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๑๐	๓๕๖.๒๙	๒๐๒
๑๓	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๓	๑,๐๓๗.๗๕	๗๕๖
๑๔	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๙	๗๙๐.๙๙	๑๕๔
๑๕	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	๖๕	๘๐๙.๑๑	๘๔๒
๑๖	ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	๓	๒.๒๘	๓๗
๑๗	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๓๔	๓๗๗.๑๙	๔๖๓
๑๘	ผลิตเครื่องจักร และเครื่องกล	๒๓	๒๕๒.๐๒	๔๔๗
๑๙	เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	๑	๗๕.๕๐	๑๗
๒๐	ยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	๔๙	๒,๖๑๐.๙๖	๔๒๑๘
๒๑	การผลิตอื่นๆ	๖๔	๑๑,๑๑๔.๔๕	๕๗๙
รวม		๔๕๗	๒๗,๙๐๔.๒๕	๑๖,๑๖๕

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙

- แหล่งที่ตั้งโรงงาน

โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองพิษณุโลก ๑๙๑ โรงงาน รองลงมา ได้แก่ อำเภอบางระกำ ๗๒ โรงงาน อำเภอวังทอง ๕๘ โรงงาน อำเภอพรหมพิราม ๕๑ โรงงาน อำเภอบางกระทุ่ม ๒๙ โรงงาน ตามลำดับ ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกมีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด ๙ อำเภอ

ตารางแสดงข้อมูลโรงงานจำแนกตามรายอำเภอ

ลำดับ	อำเภอ	จำนวน (โรงงาน)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑	เมืองพิษณุโลก	๑๙๑	๗,๘๙๙.๐๐	๑๐,๗๑๓
๒	บางระกำ	๗๒	๑,๕๕๑.๔๐	๗๑๑
๓	วังทอง	๕๘	๒,๕๗๐.๓๙	๒,๑๙๒
๔	พรหมพิราม	๕๑	๑๐,๘๘๒.๓๕	๑,๔๔๐
๕	บางกระทุ่ม	๒๙	๒,๘๗๘.๗๓	๔๕๓
๖	วัดโบสถ์	๓๐	๑,๔๓๕.๗๗	๓๔๓
๗	นครไทย	๑๔	๒๐๘.๑๔	๑๓๑
๘	เนินมะปราง	๘	๑๓๔.๗๐	๑๐๐
๙	ชาติตระการ	๔	๒๔.๙๐	๑๕
รวม		๔๕๗	๒๗,๙๐๔.๒๕	๑๖,๑๖๕

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๙

- โครงสร้างเศรษฐกิจ

สำนักงานคลังจังหวัดพิษณุโลกประเมินเศรษฐกิจพิษณุโลกปี ๒๕๖๙ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ ๒.๐ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๑.๐ – ๓.๐) การปรับตัวของระดับราคาสินค้าและบริการเป็นไปตามต้นทุนทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ยังไม่ส่งผลให้เกิดแรงกดดันด้านราคาที่ยั่งยืน เนื่องจากกำลังซื้อภายในจังหวัดยังอยู่ในระดับทรงตัว และการใช้จ่ายภาครัฐยังมีบทบาทสำคัญในการช่วยพยุงเสถียรภาพของระดับราคาและกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยรวม ในส่วนของจำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้น โดยคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ ๔๙๐,๔๗๙ คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนประมาณ ๒,๕๘๗ คน หรือคิดเป็นการขยายตัวร้อยละ ๐.๕ (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๐.๒ – ๐.๙) สะท้อนจากการฟื้นตัวของการจ้างงานตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ยังขยายตัวในระดับจำกัด โดยเฉพาะในภาคบริการและการใช้จ่ายภาครัฐที่ยังเป็นแรงสนับสนุนสำคัญ ส่งผลให้ตลาดแรงงานโดยรวมยังสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง

๑) ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัด

๑.๑ เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดพิษณุโลก

เมืองท่องเที่ยว ๓ ธรรม ๔ แยกกระเป๋ียงเศรษฐกิจ ที่มั่งคั่ง

๑.๒ ทิศทางการพัฒนาของพื้นที่และการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม

ประเด็นที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้า บริการ โครงข่ายคมนาคมและ โครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่ง และเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

ประเด็นที่ ๒ พัฒนาการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

ประเด็นที่ ๓ ยกระดับการเกษตรที่เป็นระบบ เพิ่มมูลค่าและการตลาด ที่ครบวงจรบนฐานนวัตกรรม และเทคโนโลยี

ประเด็นที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้าง สังคมสุขยั่งยืน และสืบสาน อัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม

ประเด็นที่ ๕ พัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากลและยั่งยืน และเป็น เมืองศูนย์กลางการประชุม และจัดนิทรรศการ (MICE CITY)

ประเด็นที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พัฒนาระบบเตรียมความพร้อม ในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ

๒) การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดพิษณุโลก

๒.๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment)

เป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weaknesses) โดยใช้ หลักการ The McKinsey ๗s Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ ใน ๗ มิติ ประกอบด้วย Structure (โครงสร้างองค์กร) Strategy (กลยุทธ์) Style (รูปแบบการบริหารจัดการ) Staff (บุคลากร) Skill (ทักษะ) System (ระบบการทำงาน) และ SHARED Value (ค่านิยมร่วม)

๒.๒ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

เป็นการวิเคราะห์โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Treats) โดยหลักการ PESTES Analysis ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ใน ๖ มิติ ประกอบด้วย Politics (การเมือง) Economic (เศรษฐกิจ) Social (สังคม) Technology (เทคโนโลยี) Environment (สิ่งแวดล้อม) Stakeholder (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

ภายใน - ภายนอก (TOWS Matrix) ของจังหวัดพิษณุโลก

หน้าที่ ๕๒

โอกาส (O)	มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O)
๓. มีระบบการคมนาคมทางบกและทางรางที่เอื้ออำนวยต่อการขนส่งและกระจายสินค้าในพื้นที่ซึ่งสามารถสร้างโอกาสการเติบโตภาคอุตสาหกรรม ๔. มีสถานที่ท่องเที่ยวและเส้นทางการท่องเที่ยวในเชิงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว / ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ๕. มีแนวทางการปรับกฎหมายและภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัลที่เอื้อต่อภาคอุตสาหกรรม ๖. สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SMEs มากขึ้น ๗. นโยบายเรื่อง GI ๘. นโยบายคาร์บอนเครดิต ๙. การเติบโตตลาดอีคอมเมิร์ซ ๑๐. BOI, future food ๑๑. ความต้องการพลังงานทดแทน ๑๒. แหล่งทุนสำหรับ SMEs รุ่นใหม่ (บสย)	๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและสินค้า GI ด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมรองรับตลาดอีคอมเมิร์ซและการท่องเที่ยวเชิงอุตสาหกรรม ๔. ใช้ระบบสารสนเทศและข้อมูลเพื่อสนับสนุนการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมและ SMEs ให้เข้าถึง BOI และแหล่งทุน	๔. พัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ลดการพึ่งพาวัตถุดิบตามฤดูกาล ๕. สร้างกลไกความร่วมมือแบบบูรณาการระหว่างรัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และประชาสังคม
อุปสรรค (T)	มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการเชิงรับ (W-T)
๑. ปัญหาภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมของโลก(Climate Change) ที่มีผลกระทบต่อต้นทางของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๒. ภาวะเศรษฐกิจมีความผันผวนภายในประเทศและต่างประเทศ ๓. ค่าแรงงานไม่สอดคล้องกับศักยภาพของแรงงานในพื้นที่	๑. ใช้ความเข้มแข็งด้านโครงข่ายคมนาคมและศูนย์บริการทางเศรษฐกิจ เพื่อลดผลกระทบจากความผันผวนเศรษฐกิจและการแข่งขันจากต่างประเทศ ๒. นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากสถาบันการศึกษามาเพิ่มผลิตภาพแรงงานรับมือค่าแรงและการขาดแคลนแรงงาน ๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและ GI ให้มีมาตรฐานสูง เพื่อลดความเสี่ยงจากมาตรการการค้าและสิ่งแวดล้อม	๑. เร่งพัฒนาทักษะแรงงานและปรับใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อลดผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงานและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ๒. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคในพื้นที่อุตสาหกรรม เพื่อลดต้นทุนและรับมือความผันผวนด้านพลังงานและเศรษฐกิจ ๓. สร้างมาตรฐานสินค้าและลดต้นทุนการผลิต เพื่อแข่งขันกับสินค้านำเข้าและราคา

อุปสรรค	มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการเชิงรับ (W-T)
๔. การใช้ประโยชน์ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตไม่คุ้มค่ากับการลงทุน ๕. ผลผลิตของแรงงานไม่สอดคล้องกับตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ๖. ความผันผวนของราคาพลังงานโลก ๗. มาตรการการค้าด้านสิ่งแวดล้อม ๘. การแข่งขันสินค้าจากต่างประเทศ ๙. ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ๑๐. มาตรการด้านภาษี ๑๑. ด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ๑๒. ความปลอดภัยจากสแกมเมอร์ ๑๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ล่าช้า ๑๔. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ๑๕. สินค้าเกษตรผ่านแดน ๑๖. มาตรการในการขนย้ายสัตว์ไม่สอดคล้องและเป็นภาระกับผู้ประกอบการ	๔. ใช้ระบบข้อมูลและสารสนเทศสนับสนุนการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านพลังงาน ภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี	สินค้าที่สูง ๔. พัฒนากลไกความร่วมมือและการกำหนดนโยบายที่ต่อเนื่อง เพื่อลดผลกระทบจากความไม่แน่นอนทางการเมืองและกฎหมาย
๑๗. ขาดแคลนแรงงาน ๑๘. สินค้าที่มีมาตรฐานราคาสูง ๑๙. การเข้าถึงกลุ่มตลาดเป้าหมาย ๒๐. กฎหมายที่ควบคุมสินค้าแต่ละชนิด ๒๑. ปัจจัยการเมืองที่ยังไม่ต่อเนื่อง		

๔.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๔.๒.๑ วิสัยทัศน์

ศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งกระจายรายได้สู่ชุมชน ให้เติบโตอย่างยั่งยืน

๔.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขัน และสร้างโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และการลงทุน
- ๒) สนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมจากฐานงานวิจัยเพื่อความเข้มแข็ง และเชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาค
- ๓) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเติบโตอย่างยั่งยืน

๔.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑. แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ พัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสินค้าเกษตรแปรรูป เกษตรปลอดภัย เกษตรมูลค่าสูง เชื่อมโยงการบริการและการท่องเที่ยวโดยอาศัยการวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรม

- เป้าประสงค์

เพิ่มผลิตภาพและลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ ยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปเชื่อมโยงการบริการและการท่องเที่ยวโดยใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม และงานวิจัย

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ผู้ประกอบการ (เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕)
๒. อัตราการเพิ่มขึ้นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา (อัตราการเพิ่มขึ้นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐)

- กลยุทธ์/โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)		แหล่งขอรับ งบประมาณ
		๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา ผลิตภัณฑ์และ กระบวนการผลิตโดย อาศัยการวิจัย เทคโนโลยีและ นวัตกรรม	๑. โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก กิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	๐.๓๐๖	๐.๓๐๖	สปอ.
	๒. โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)	๐.๕๖๗	๐.๕๖๗	สปอ.
	๓. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจ ตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps)	๐.๑๘๘	๐.๑๘๘	สปอ.

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระดับสินค้า เกษตรแปรรูป เกษตรปลอดภัยให้มี มูลค่าสูงขึ้น เชื่อมโยง การบริการ และ ท่องเที่ยว เพื่อเพิ่ม รายได้				
---	--	--	--	--

๒. แนวทางการพัฒนาพื้นที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

- เป้าประสงค์

กำกับดูแลการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามกฎหมาย และ เป็นมิตร

ต่อสิ่งแวดล้อม

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

อัตราการเพิ่มขึ้นผู้ประกอบการที่เข้าร่วมดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม (อัตราการเพิ่มขึ้นผู้ประกอบการที่เข้าร่วมดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๕)

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)		แหล่งขอรับ งบประมาณ
		๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ ที่ ๓ กำกับดูแลการ ประกอบกิจการ อุตสาหกรรมให้ เป็นไปตามกฎหมาย และเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม	๑. โครงการค่าใช้จ่ายในการป้องกันผลกระทบจาก กฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชน เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและ สิ่งแวดล้อม	๐.๐๑๖	๐.๐๑๖	สปอ.
	๒. โครงการสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการ บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จังหวัดพิษณุโลก	๐.๐๒๗	๐.๐๒๗	สปอ.
	๓. โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยน ผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจก สุทธิเป็นศูนย์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	๐.๒๐๗	๐.๒๐๗	สปอ.
	๔. โครงการติดตาม เฝ้าระวัง ตรวจวิเคราะห์โรงงาน ที่ก่อเหตุเดือดร้อนและส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม	๐.๐๗๖	๐.๐๗๖	สปอ.
	๕. โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การ เป็นเมืองอุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิง นิเวศ (Pre-EIT)	-	-	สปอ.

๓. แนวทางการพัฒนาพื้นที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันแบบครบวงจร
ของผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

- เป้าประสงค์

เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการบนฐานความร่วมมือ และ
เครือข่าย เพื่อความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนผู้ประกอบการที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน (เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐
๒. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในภาคอุตสาหกรรม (จำนวน ๑ เครือข่าย)

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)		แหล่งขอรับ งบประมาณ
		๒๕๖๙	๒๕๗๐	
กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาสถาน ประกอบการและ เครือข่ายความ ร่วมมือด้าน สิ่งแวดล้อมตามหลัก ธรรมาภิบาล	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มผช.)	๐.๑๙๑	๐.๑๙๑	สมอ.
	๒. โครงการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วย มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส	๐.๐๐๔	๐.๐๐๔	สมอ.
	๓. โครงการส่งเสริม SMEs และบูรณาการแก้ไข ปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศ (มอก.)	๐.๐๕๖	๐.๐๕๖	สมอ.
	๔. โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบน หลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล	๐.๑๔๑	๐.๑๔๑	สปอ.

ส่วนที่ ๕
ภาคผนวก

๕.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑) โครงการการพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่

๑. ชื่อโครงการ	การพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ประเทศไทยมีแผนแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ตามนัยของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนระดับที่ ๑ ซึ่งเป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดการผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล โดยการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัตินั้น จะดำเนินการผ่านการถ่ายระดับเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ชาติสู่แผนระดับที่ ๒ และแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้เกิดการดำเนินการที่มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๘๐ อย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนระดับที่ ๑ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ที่มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐให้มีการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโดยการนำนวัตกรรม และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ประกอบกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางแผนและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ มาตรา ๔ “มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง” และมติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับที่ ๓ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

	ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องใช้งบประมาณ ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค จึงได้จัดทำโครงการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม (ภายใต้ค่าใช้จ่ายพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่) เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และหน่วยงานในสังกัดสามารถนำแผนไปใช้ประกอบการวางแผนการดำเนินงานของหน่วยงาน ให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ไปสู่การปฏิบัติ ๒. เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้ประกอบการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม ๓. เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก มีกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดพิษณุโลก ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๑ แผน ๒. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๑ แผน ผลลัพธ์ (Outcome) นโยบายและแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับการนำไปปฏิบัติ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลกมีแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดพิษณุโลก ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๑ แผน ๒. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดพิษณุโลก ตาก อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ และสุโขทัย มีแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๑ แผน

	๓. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ผลักดันนโยบายและแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับการนำไปปฏิบัติ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด พิษณุโลก ๒. การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑
๙. งบประมาณ	๔๘,๐๐๐บาท (สี่หมื่นแปดพันบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน

๒) โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีงแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีงแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นให้สถานประกอบการคำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะอย่างถูกต้องมีการประกอบการอย่างโปร่งใส พร้อมเปิดโอกาส ให้ประชาชนและมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งการแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องมาจากปัญหาในอดีตที่โรงงานอุตสาหกรรมมักดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบ รวมทั้ง ขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ จึงส่งผลให้ประชาชนและชุมชนเกิดมุมมองด้านลบต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมสถานประกอบการและเครือข่ายฯ มีการดำเนินงานแบบแยกส่วน ขาดความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกัน ทำให้ยากต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างแท้จริง กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงต้องปรับวิธีการดำเนินงานให้มีการดูแลสถานประกอบการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยกำกับดูแลกิจการโรงงาน

	ในพื้นที่ การดูแลการปล่อยมลพิษ ให้เกิดการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้นผ่านการดำเนินโครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนสร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบการ รวมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้สถานประกอบการและชุมชนโดยรอบสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและมีความยั่งยืนต่อไป ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค จึงได้จัดทำโครงการเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล จังหวัดพิษณุโลก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ขึ้นเพื่อสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ จัดการฝึกอบรมและถ่ายทอดองค์ความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการศึกษาดูงานสถานประกอบการต้นแบบด้านสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและกิจกรรมส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ ได้แก่ การตรวจประเมินในสถานประกอบการ เพื่อส่งเสริมการประกอบการที่ดีคู่ชุมชน อย่างยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. พัฒนาองค์ความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการสร้างความมีส่วนร่วม ๒. ส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ๓. พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความร่วมมือด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับพื้นที่
๔. ตัวชี้วัดผลผลิต/ตัวชี้วัดผลลัพธ์	ผลผลิต (Output) ๑. จำนวนกลุ่มเป้าหมายทุกภาคส่วนที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ จำนวน ๕๐ คน ๒. จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ผลลัพธ์ (Outcome) ๑. ร้อยละสถานประกอบการเป้าหมายที่ดำเนินการจัดทำกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่เป้าหมายผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ ๘๐ ๒. เกิดเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ เครือข่าย
๕. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-

๖. ระยะเวลา	เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๘ – เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๗. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ๒. กิจกรรมการส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ
๘. งบประมาณ	๑๔๑,๗๐๐ บาท (หนึ่งแสนสี่หมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน)
๙. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม

๓) โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลกกิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลกกิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ตามที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญ จากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM, US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุนทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกที่ยังไม่มีที่ท่าว่าจะจบลงในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่มแข่งขันได้ยาก เช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลนทักษะแรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่น และยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบ ต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ในภาพรวมจากภาพลักษณ์ และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ก่อปรกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหานี้ครวัเรียนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ จึงนำมาสู่นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” เพื่อเป็นเครื่องมือของกระทรวงอุตสาหกรรมในการปฏิรูปอุตสาหกรรมให้ทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อรองรับการปฏิรูปอุตสาหกรรมและมุ่งแก้ไขปัญหให้ภาคอุตสาหกรรมได้รับการยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชน ต่อไป

	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จัดทำโครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค และจ้างเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ภายใต้โครงการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๒ อัตรา สามารถให้การส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา จำนวน ๕๙๐ คน เพื่อผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้รับการส่งเสริมผ่านโครงการต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ยังต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้ครบถ้วนทุกมิติ นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่น และยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมก่อปรกับความเสี่ยงเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปสู่ “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส”
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบาย และยุทธศาสตร์ ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และจังหวัด ๒. เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนา ศักยภาพอุตสาหกรรมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ด้านการใส่ใจในการใช้พลังงานทางเลือก ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า ด้านการผลักดันนโยบายของภาครัฐในการสร้างการรับรู้การใช้นวัตกรรม ด้านการบูรณาการความปลอดภัยโรงงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการชุมชนในพื้นที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพในภูมิภาค ๕๙๐ ราย ผลลัพธ์ (Outcome) ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนที่เข้าร่วมโครงการได้นำความรู้ ประสบการณ์ การส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพไปใช้ประโยชน์ร้อยละ ๖๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ร้อยละ ๖๐ ของจำนวนเป้าหมายที่ได้รับการบริการสามารถนำข้อมูล/การให้คำแนะนำไปใช้ในการสนับสนุนหรือเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ

	๒. ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนวิสาหกิจขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนามี ผลผลิตเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๑๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “โรงงานอุตสาหกรรมต้องรู้ ต้องโตอย่างยั่งยืน” เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการจังหวัดพิษณุโลกให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน ด้วยการบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลผลิตสูงขึ้น จำนวน ๑๐๐ คน ๒. ออกเยี่ยม ติดตามผลการดำเนินการสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด จำนวน ๑๓๐ คน ๓. ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง เพื่อให้คำปรึกษาแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ในการส่งเสริมพัฒนาการประกอบธุรกิจ การให้คำปรึกษาด้านการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ การให้คำปรึกษาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม การให้คำปรึกษาด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ การให้คำปรึกษาช่องทางตลาด Online และการให้คำปรึกษาด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชน สนับสนุนการเรียนรู้ให้กับผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ให้เห็นความสำคัญในการขับเคลื่อนแนวคิด MIND เพื่อต่อยอดการเรียนรู้สู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน ๔. กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เช่น แนะนำการออกแบบบรรจุภัณฑ์ แนะนำการออกแบบตราสัญลักษณ์ จำนวน ๕๐ คน ๕. จัดจ้างเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงาน ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๒ อัตรา
๙. งบประมาณ	๓๗๘,๔๐๐ บาท (สามแสนเจ็ดหมื่นแปดพันสี่ร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

๔) โครงการป็นนักรูกิจอุตสาหกรรคู้ชุมชน (MIND STAR)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการป็นนักรูกิจอุตสาหกรรคู้ชุมชน (MIND STAR) กิจกรรมการถ่ายตอดองค้ความรู้และพัฒนาคู้ประกอบการเกษตร อุตสาหกรรม จังหวัพิษณุโลก
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๓) การเกษตร และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยมุ่งเน้นการยกระดับภาคเกษตรไทยให้มีการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และองค์ความรู้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม เกิดการเปลี่ยนแปลงในภาคเกษตร ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และสร้างรายได้ที่มั่นคงให้กับผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมและชุมชนในการนำความรู้ และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าหรือบริการ ตลอดจนสามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชนได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จึงได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน ด้วยการ “ป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู้ชุมชน” โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งในด้านการบ่มเพาะการเป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมที่ดีคู้ชุมชนในพื้นที่จังหวัพิษณุโลก พร้อมส่งเสริมและพัฒนาทักษะการดำเนินธุรกิจที่สะท้อนถึงคุณค่าของชุมชน การวิเคราะห์ธุรกิจเบื้องต้น และการนำเสนอสินค้าให้น่าสนใจที่ประยุกต์ใช้จุดเด่นของพื้นที่มาส่งเสริมการขายสินค้าผลิตภัณฑ์และบริการชุมชน พร้อมทั้งส่งต่อผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสู่การพัฒนาและสามารถเติบโตคู้ชุมชนได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จึงได้จัดทำกิจกรรมการถ่ายตอดองค้ความรู้และพัฒนาคู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู้ชุมชน จังหวัพิษณุโลก ภายใต้โครงการป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู้ชุมชน (MIND STAR) ขึ้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัพิษณุโลก ให้สามารถต่อยอดการพัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์ และบริการชุมชนให้มี

	ยอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมด้วยกัน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจชุมชน จำนวน ๒๐ คน ๒. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจชุมชน จำนวน ๒๐ คน ๒. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนมกราคม ๒๕๖๙ ถึง เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	อบรมเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม
๙. งบประมาณ	๖๔,๖๐๐ บาท (หกหมื่นสี่พันหกร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

๕) โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมกลุ่มชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมกลุ่มชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์)
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ด้วยยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๓) การเกษตร และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยมุ่งเน้นการยกระดับภาคเกษตรไทยให้มีการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และองค์ความรู้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม เกิดการเปลี่ยนแปลงในภาคเกษตร ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และสร้างรายได้ที่มั่นคงให้กับผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมและชุมชนในการนำ

	ความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าหรือบริการ ตลอดจนสามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชนได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริม พัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน ด้วยการ “ปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน” โดยเสริมสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมหรือวิสาหกิจขนาดกลาง หรือผู้ประกอบการรายย่อย ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการตลาดหรือการขาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการของชุมชน สามารถถ่ายทอดความสำเร็จเป็นแบบอย่างแก่ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมรายอื่นๆ ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายสร้างความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน และสามารถดำเนินธุรกิจควบคู่ชุมชนได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ในฐานะหน่วยงานส่วนภูมิภาคภายใต้สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีภารกิจในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิต ตลอดจนผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาล ได้เล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการพัฒนา และการส่งเสริมสถานประกอบการ ชุมชน และวิสาหกิจชุมชนให้มีศักยภาพ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์) ภายใต้โครงการปั้นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมในพื้นที่ และพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างอุตสาหกรรมคู่ชุมชน นำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมด้วยกัน ก่อให้เกิดความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างภูมิภาคต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ๒. เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายและสร้างโอกาสให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน จำนวน ๖ กิจการ ๒. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ๓. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนามีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน จำนวน ๖ กิจการ

	๒. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ๓. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนามีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนมีนาคม - กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การอบรมปฏิบัติการเชิงลึกและกิจกรรมการศึกษาดูงาน ให้แก่ กิจกรรมกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการเข้ากิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการชุมชนพื้นที่ต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์) (ผู้ประกอบการ จำนวน ๒๕ คน และเจ้าหน้าที่ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ จำนวน ๑๐ คน) รวมเป็น ๓๕ คน ๒. การให้คำปรึกษาแนะนำ (Consult) แก่ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพรายการที่ได้รับการคัดเลือกโดยการออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ที่สะท้อนถึงคุณค่าหรืออัตลักษณ์ของพื้นที่ และยกระดับการพัฒนาสินค้าและบริการชุมชน (๖ กิจกรรม)
๙. งบประมาณ	๕๐๒,๔๐๐ บาท (ห้าแสนสองพันสี่ร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

๖) โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดพิษณุโลก กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดฯ ค่าใช้จ่ายการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C NEXT STEPS)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ภาคเกษตร นับเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของคนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) ประเด็นการเกษตร ได้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตร และผลผลิตการผลิตของภาคเกษตร โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยอาศัยจุดเด่น ทั้งเอกลักษณ์และความโดดเด่นของสินค้าเกษตร รวมถึง การใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพของไทย พร้อมทั้ง ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ตลอดจน การบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่

	การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึง ด้านโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตรของไทย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก เล็งเห็นถึงพันธกิจที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) การกำกับดูแล ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย และเพิ่มผลิตภาพปัจจัยการผลิตรวมของอุตสาหกรรมเป้าหมาย อันจะนำไปสู่การผลักดัน “การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” จึงได้จัดทำโครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน จังหวัดพิษณุโลก ภายใต้ค่าใช้จ่ายการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (One Province One Agro - Industrial Community to Modern Trade : OPOAI - C NEXT STEPS) ด้วยการส่งเสริมและยกระดับผู้ประกอบการผ่านการนำองค์ความรู้ และแนวคิดการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจน ความคิดสร้างสรรค์ และการตลาดที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity) มาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตผลทางการเกษตร และสร้างรายได้ให้กับวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขันและสามารถพึ่งพาตนเองได้ นำไปสู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/ ผู้ประกอบการ Strat Up/ SMEs ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมพร้อมบรรจุภัณฑ์และฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนายกระดับศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ๓. เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจให้แก่ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีผลิตภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. สมาชิกกลุ่มเกษตรกร/ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร/ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร /ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปที่เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลิตผลทางการเกษตรจำนวนไม่น้อยกว่า ๒๕ คน ๒. เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมพร้อมบรรจุภัณฑ์ และ/หรือฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์

	ผลลัพธ์ (Outcome) ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่ผ่านการพัฒนาจากโครงการสามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่ผ่านการพัฒนาจากโครงการสามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๘ – กรกฎาคม ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เหมาะสม
๙. งบประมาณ	๑๘๘,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นแปดพันบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

๗) โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มผช.)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (มผช.)
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เป็นโครงการหนึ่งที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) จัดทำขึ้นเพื่อรองรับมาตรฐานและการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP ผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ รวมถึงผลิตภัณฑ์ระดับพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมเสมือนเป็นการรับประกันคุณภาพของผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภค เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นที่ยอมรับและสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่ง มผช. จะแตกต่างจาก มอก. (มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) โดย มผช. จะมีข้อกำหนดที่เหมาะสมกับการผลิตของแต่ละท้องถิ่นโดยการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นแนวทางการดำเนินงานตามโครงการมี ๔ ด้าน ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้วยการจัดทำข้อกำหนดที่สอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ชุมชนและวิธีการผลิตของชุมชน โดยคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จะพิจารณาจากผลิตภัณฑ์ ๕ ประเภท ได้แก่ (๑) ประเภทอาหาร (๒) ประเภทเครื่องดื่ม (๓) ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย (๔) ประเภทของใช้/ประดับตกแต่ง/ของที่ระลึก (๕) ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งเพื่อเป็นการรับรองการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือผลิตภัณฑ์ระดับพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อผลิต

	และจำหน่ายสู่ตลาดผู้บริโภค ดังนั้น โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน : งานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จึงเป็นแนวทางที่จะสนับสนุนในด้านมาตรฐาน และการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อที่จะผลักดันผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าชุมชน ด้วยการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ตามแนวทาง การพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ ๒. ให้การรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองให้แสดงเครื่องหมายมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน เกิดการต่อยอด เพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการและผู้บริโภค ๓. กำกับดูแลการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ ๔. พัฒนาผู้ผลิตชุมชนให้เข้าสู่ระบบคุณภาพและมาตรฐาน เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการมาตรฐาน และขีดความสามารถในการแข่งขัน ก่อเกิดการสร้างงานและกระจายรายได้ในชุมชน ๕. พัฒนากระบวนการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ดำเนินงานตามแนวทางมาตรฐานสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สร้างความน่าเชื่อถือและการยอมรับ
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตรายเดียวจังหวัดพิษณุโลก ยื่นขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน ๘๐ คำขอ ผลลัพธ์ (Outcome) กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตรายเดียวจังหวัดพิษณุโลก ได้รับใบรับรองไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๒.๕ (๖๖ ใบรับรอง)
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตรายเดียวจังหวัดพิษณุโลก ยื่นขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน ๘๐ คำขอ ๒. กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตรายเดียวจังหวัดพิษณุโลก ได้รับใบรับรองไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๒.๕ (๖๖ ใบรับรอง)
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนสิงหาคม ๒๕๖๘ – เดือนสิงหาคม ๒๕๖๙

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒. การตรวจกำกับติดตามคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
๙. งบประมาณ	๒๙๓,๘๐๐ บาท (สองแสนเก้าหมื่นสามพันแปดร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

๘) โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นภาคส่วนที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เป็นตัวขับเคลื่อนที่ทำให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ มีบทบาทที่หลากหลาย ทั้งผู้ผลิต ผู้กระจายสินค้า และผู้ให้บริการ ทำหน้าที่ทั้งด้านการสร้างสรรค์และอำนวยความสะดวกต่อธุรกรรมทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งจ้างงาน จุดกำเนิดของผู้ประกอบการรายใหม่ แหล่งฝึกอบรมของแรงงานประเภทต่างๆ ธุรกิจในที่เพิ่มมูลค่าให้วัตถุดิบในประเทศ เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นหลัก ช่วยให้เกิดการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ ป้องกันการผูกขาดในระบบเศรษฐกิจ ปัจจุบันมีการนำมาตรฐานมาใช้เป็นเครื่องมือสร้างความได้เปรียบทางการค้า และเป็นช่องทางให้ผู้บริโภคเลือกสินค้าและบริการที่มีการรับรองคุณภาพตามมาตรฐาน ในขณะที่ผู้ประกอบการ SMEs ไทยจำนวนมากมีปัญหาด้านการบริหารจัดการ เนื่องจากส่วนใหญ่เริ่มต้นประกอบธุรกิจและอยู่ระหว่างยกระดับผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนและระยะเวลาในการพัฒนาให้เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมอย่างเต็มรูปแบบ ส่งผลให้ขาดโอกาสในการแข่งขันทางการค้าทั้งตลาดในประเทศและระหว่างประเทศ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานภารกิจพัฒนาและส่งเสริม SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผู้ประกอบการด้วยการกำหนดและให้การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ผลักดันให้เกิดการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ สร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภคตามพันธกิจของแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน สนับสนุนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตอบโจทย์ประเด็นเร่งด่วนและนโยบายหลักของรัฐบาล ซึ่งมีผลต่อระบบเศรษฐกิจและการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์และการบริการจากผู้ประกอบการ SMEs ไทย ด้วยการกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์และการบริการ ๒. ส่งเสริมและผลักดันให้ผู้ประกอบการ SMEs ให้ได้รับการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์และการบริการตามเกณฑ์มาตรฐาน มอก.เอส และแสดงเครื่องหมายการรับรองคุณภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และการบริการ ๓. กำกับดูแลการควบคุมรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์และการบริการที่ได้รับการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ ๔. พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพ SMEs ให้มีระบบการจัดการคุณภาพและมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์และการบริการตามมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต (Output) ๑. SMEs ได้รับการรับรองคุณภาพสินค้าและบริการตามมาตรฐาน มอก.เอส จำนวน ๕ คำขอ ๒. ผู้ได้รับการรับรองคุณภาพสินค้าและบริการได้รับการตรวจติดตามผลเพื่อการรักษาคุณภาพ จำนวน ๒ ราย ๓. SMEs ได้รับการพัฒนาเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับ ข้อกำหนด มอก.เอส การนำข้อกำหนด มอก.เอส ไปปฏิบัติ การจัดทำเอกสารระบบการบริหารงานตามมาตรฐาน การผลิตสินค้า และบริการที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน และการควบคุมรักษาคุณภาพสินค้าและบริการ จำนวน ๔๐ ราย ผลลัพธ์ (Outcome) ๑. ผู้ประกอบการ SMEs ยื่นคำขอรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ด้านผลิตภัณฑ์ และบริการ จำนวน ๕ คำขอ ๒. ผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์และระบบการบริหารงานด้านการบริการตามมาตรฐาน สร้างหลักประกันเกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพผลิตภัณฑ์และการบริการของผู้บริโภค จำนวน ๒ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้านผลิตภัณฑ์และด้านงานบริการในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ได้รับความรู้ความเข้าใจในการขอรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส ๒. ผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้านผลิตภัณฑ์และด้านงานบริการในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ยื่นคำขอและได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส ๓. สามารถสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค และผู้ใช้บริการด้านธุรกิจการบริการในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ และบริการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส

๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ (ตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๖๙)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การให้การรับรอง มอก.เอส จำนวน ๕ คำขอ ๒. การตรวจติดตามผลภายหลังได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม เอส (มอก.เอส) จำนวน ๒ ราย ๓. การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs (การจัดอบรมสัมมนา) จำนวน ๒๐ ราย
๙. งบประมาณ	๔๙,๐๕๐บาท (สี่หมื่นเก้าพันห้าสิบบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

๙) โครงการป้องกันการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชน เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการป้องกันการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในหมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาบนพื้นฐานของการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การอนุรักษ์ รักษา และฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ มุ่งเน้นการปฏิรูประบบการบริหารจัดการแร่ ให้สอดคล้องและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งการดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวมีผู้เกี่ยวข้องหลายภาคส่วน ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และประชาชน รวมทั้งเจ้าหน้าที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีบทบาทภารกิจในการกำกับดูแลการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง ในการประกอบการดังกล่าวหากไม่มีการควบคุมกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดตามมาตรฐานและเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดอาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อเนื่องไปยังผลกระทบทางสังคม และสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ขับเคลื่อนภารกิจเกี่ยวกับเมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานข้างต้นด้วยเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีภายใต้งบดำเนินงานที่ใช้สำหรับปฏิบัติการกิจประจำ โดยมีสัดส่วนของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับการจัดสรร เพื่อดำเนินการกิจดังกล่าวถูกปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง ภายใต้งบประมาณที่มีอย่างจำกัด ในขณะที่ภารกิจการอนุญาตการกำกับดูแล และส่งเสริมการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีความคาดหวังจากสังคมมากขึ้น ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเกือบทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันยังเกิดการร้องเรียนและมีการชุมนุมคัดค้าน ทำให้ลักษณะงานต้องใช้ระยะเวลาและความถี่ในการลงพื้นที่ดำเนินการค่อนข้างมาก ประกอบกับต้นทุนค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปีตามสภาวะทางเศรษฐกิจ รวมถึงผู้ปฏิบัติงานมีจำนวนค่อนข้างจำกัด ทำให้ส่งผลโดยตรงต่อการรักษามาตรฐานและประสิทธิภาพของการดำเนินการกิจเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จึงจัดทำ “โครงการป้อมปราการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม จังหวัดพิษณุโลก” เพื่อขับเคลื่อนภารกิจการตรวจกำกับดูแลสถานประกอบการ การตรวจสอบและป้องกันหรือแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนจากการประกอบกิจการการจ้ดรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ในพื้นที่จังหวัดทั่วประเทศที่มีการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแล ตรวจสอบ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการอนุญาต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ประกอบกิจการได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และลดข้อขัดแย้งระหว่างผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ๓. เพื่อตรวจสอบ ติดตาม แก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนและการชุมนุมคัดค้านเกี่ยวกับการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ๔. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นของสถานประกอบการด้านแร่ โดยให้ความรู้และคำปรึกษาในการดำเนินงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่ หรือชุมชนโดยรอบเหมืองแร่

๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ลงพื้นที่ส่งเสริมเชิงรุกในการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ จำนวน ๓ ครั้ง ๒. ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ จำนวน ๑ ครั้ง ๓. สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกมีการดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ ร้อยละ ๑๐๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ลงพื้นที่ส่งเสริมเชิงรุกในการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ จำนวน ๓ ครั้ง ๒. ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ จำนวน ๑ ครั้ง ๓. สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกมีการดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ ร้อยละ ๑๐๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ ถึง เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ลงพื้นที่ส่งเสริมเชิงรุกในการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ จำนวน ๓ ครั้ง ๒. ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ จำนวน ๑ ครั้ง
๙. งบประมาณ	๑๖,๕๐๐ (หนึ่งหมื่นหกพันห้าร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน

๑๐) โครงการสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

๑. ชื่อโครงการ	โครงการสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ภาคอุตสาหกรรมการผลิตเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าและขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจไทย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ประสานและอำนวยความสะดวกในการกำกับ ดูแล ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย นำไปสู่การ “ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” ซึ่งจากรายงานผลสถิติข้อร้องเรียนและประเด็นร้องเรียนที่สะท้อนมายังกระทรวงอุตสาหกรรม เฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗) มากกว่า ๔๐๐ เรื่อง ๘๒๘ ประเด็น โดยส่วนใหญ่เป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับประเด็นด้านกลิ่น เสียง ฝุ่นและเขม่าควัน และน้ำเสีย ตามลำดับ ซึ่งส่งผลให้การประกอบการอุตสาหกรรมกับสังคมและชุมชนโดยรอบไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตรและไว้วางใจซึ่งกันและกัน กระทรวงอุตสาหกรรมให้ความสำคัญกับการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ โดยเฉพาะการจัดการขยะหรือของเสียที่มีประสิทธิภาพและครบวงจร ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นมิตร เสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อนำ ไปสู่ “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม เทคโนโลยี และข้อตกลง/กติกาใหม่ของโลก พร้อมกับการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ชุมชนอย่างเป็นมิตร และยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๙ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำโครงการ “การสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ” เพื่อขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวโดยมุ่งเน้นส่งเสริม และสนับสนุนเตรียมความพร้อมให้กับพื้นที่เป้าหมายและสถานประกอบการในพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ด้วยการส่งเสริม ความรู้ ความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ในการจัดการกากอุตสาหกรรม และความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายโรงงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึง ส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่มีแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น โดยการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ลดมลพิษที่แหล่งกำเนิด ป้องกันและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการขับเคลื่อนสู่สังคมไร้ขยะ (Zero Waste Society) สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนและชุมชนในพื้นที่ อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

	ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค จึงได้จัดทำโครงการสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จังหวัดพิษณุโลก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ กิจกรรมยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ด้วยการเสริมสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรมให้มีการจัดการ อุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้ค่าใช้จ่ายการเสริมสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรมให้มีการจัดการภาค อุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมาย ให้มีการจัดการของเสียอย่างถูกวิธีและสามารถสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุด อย่างยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการภาคอุตสาหกรรม อย่างมีประสิทธิภาพ ๒. เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมาย ให้มีการจัดการของเสียอย่างถูกวิธีและสามารถสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการที่ได้รับองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการภาคอุตสาหกรรม อย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลัก ๓Rs และเทคโนโลยีสะอาด จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ๒. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่า ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการที่ได้รับองค์ความรู้และความเข้าใจของภาคอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการภาคอุตสาหกรรม อย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลัก ๓Rs และเทคโนโลยีสะอาด จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ๒. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่า ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ ถึง เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “การจัดการภาคอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สู่อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน” ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๒๐ คน
๙. งบประมาณ	๒๗,๗๐๐ บาท (สองหมื่นเจ็ดพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม

๑๑) โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อย
ก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัจจุบัน นานาประเทศต่างให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาวะโลกร้อนด้วยการตั้งเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเข้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ตลอดจนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) อีกทั้งยังมีการเริ่มบังคับใช้ กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นอีกหนึ่งแรงขับเคลื่อนในการบรรลุเป้าหมายการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และสภาวะโลกร้อน เช่น การเรียกเก็บภาษีคาร์บอนข้ามแดน (Carbon Border Tax) ที่สหภาพยุโรปได้มีการดำเนินงานตามกลไกการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (EU Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นมา รวมถึงการที่ประเทศไทยเริ่มนำแนวคิดการจัดเก็บภาษี คาร์บอนมาใช้ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตรถยนต์ ตามกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยเป็นการจัดเก็บภาษีคาร์บอนทางอ้อมจากเชื้อเพลิงฟอสซิลอ้างอิงตามปริมาณ CO₂ ที่ได้จากการเผาไหม้ โดยปัจจุบันมีการจัดเก็บภาษีตามปริมาณ CO₂ ยกตัวอย่างเช่นในรถยนต์โดยกำหนดอัตราตามความจุของกระบอกสูบ อีกทั้งกรมสรรพสามิตอยู่ระหว่างการพิจารณาแนวทางการนำภาษีคาร์บอนมาบังคับใช้แบบเต็มระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศที่ต้องการเดินทางสู่การเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ และขยับสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net zero emissions) ภายในปี ค.ศ. ๒๐๖๕ โดยจะนำมาปรับใช้แบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้ผู้ประกอบการและประชาชนสามารถปรับตัวไปพร้อมกันได้อย่างยั่งยืน คาดว่าจะเริ่มต้นเก็บจากผู้ผลิตสินค้า คือ สินค้าใดที่ปล่อยก๊าซคาร์บอนจะโดนจัดเก็บภาษีกับสินค้านั้นควบคู่ไปกับการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ก่อมลพิษเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อส่งผลดีต่อทั้งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ระบบเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชน และท้ายที่สุดแนวทางการเก็บภาษีคาร์บอนอย่างเต็มรูปแบบคงต้องเกิดขึ้นแน่นอน เพราะฉะนั้น การปรับตัวให้ธุรกิจมีความยั่งยืนตั้งแต่เนิ่น ๆ จะทำให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขัน เริ่มต้นได้ด้วยการหันมาให้ความสำคัญต่อการวางแผนการลงทุนในระยะยาวเพื่อปรับเปลี่ยนการใช้พลังงานสะอาด พยายามลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิต ควรตรวจวัด Carbon Footprint ขององค์กรอยู่เสมอ ตลอดจนมุ่งเน้นการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ตอบโจทย์ทั้งกำแพงภาษี และพฤติกรรมของผู้บริโภคยุคใหม่ ที่หันมาให้

	ความสำคัญกับเรื่องของ ESG แต่ในทางกลับกันการบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว อาจกลายเป็นข้อจำกัด ข้อกีดกีดทางการค้าที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกโดยตรง หากผู้ประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือได้อย่างเหมาะสม จากความสำคัญของระเบียบ กติกาของโลกยุคใหม่ประเทศไทยได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การใช้ ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคม คาร์บอนต่ำ โดยมีเป้าหมายไปสู่การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน มุ่งหมายพัฒนาให้การบริโภคและการผลิตของประเทศ มีความยั่งยืนสูง ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการลงทุนด้านการใช้พลังงานสะอาดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ เพื่อตอบสนองต่อการบังคับใช้กฎหมายเรื่องสิ่งแวดล้อมและการผลิตที่ยั่งยืนที่นานาชาติให้ความสำคัญ โดยเฉพาะกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดรับกับแนวทางการขับเคลื่อน ในมิติที่เกี่ยวข้องของประชาคมโลก ล่าสุดประเทศไทยยังได้มีการประกาศเจตนารมณ์ที่จะยกระดับการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ ในการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP ๒๙) เพื่อขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ เพื่อบรรลุเป้าหมายการมีส่วนร่วมที่ประเทศ กำหนด (Nationally Determined Contributions: NDCs) ในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ ซึ่งคาดว่าจะสามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ ๔๓% จากเป้าหมาย ๓๐-๔๐% คิดเป็น ๒๒๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂eq) และยังได้เร่งผลักดัน พ.ร.บ. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญสู่เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) โดยคาดว่าจะบังคับใช้ในปี ค.ศ. ๒๐๒๖ ด้วยสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่มีพันธกิจในการขับเคลื่อน และบูรณาการนโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยส่งเสริม กำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม จึงจำเป็นที่จะต้องมีการบูรณาการการดำเนินงานให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม
--	--

	ควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้เป็นอย่างดี เพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมวิถีใหม่ สร้าง “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประชาคมโลกในการก้าวสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ในอนาคต สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงเล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน จึงมีความประสงค์ที่จะดำเนินโครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) เพื่อส่งเสริมและสร้างให้ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน มีการดำเนินงานอย่างคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน โดยจะดำเนินการในทุกจังหวัดทั่วประเทศ ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค จึงได้จัดทำโครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ จังหวัดพิษณุโลก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้ให้ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนมีการดำเนินงานคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจในจังหวัดพิษณุโลกเติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาให้ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนสามารถประกอบกิจการในจังหวัดพิษณุโลกให้สอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจก สุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ๒. เพื่อพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพิษณุโลก ให้สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๒๕ ราย ๒. สถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับจำนวน ๒ กิจการ ๓. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๒๕ ราย ๒. สถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับจำนวน ๒ กิจการ ๓. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การจัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ จำนวน ๓๐ คน ๒. กิจกรรมพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ จำนวน ๒ กิจการ
๙. งบประมาณ	๒๐๗,๑๕๐ บาท (สองแสนเจ็ดพันหนึ่งร้อยห้าสิบบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม

๑๑) โครงการติดตาม เฝ้าระวัง ตรวจวิเคราะห์โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อนและส่งผลกระทบร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ตามมติ ครม. เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๘ เห็นชอบมาตรการการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ (ฝุ่นละออง PM๒.๕) ในฤดูการผลิตปี ๒๕๖๗/๖๘ กระทรวงอุตสาหกรรมได้ขอความร่วมมือเกษตรกรชาวไร่อ้อยตัดอ้อยสด งดเผาอ้อยก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว และขอความร่วมมือโรงงานน้ำตาลให้รับเฉพาะอ้อยสด เข้าหีบ พร้อมดำเนินการตรวจเข้มโรงงานน้ำตาล ๕๘ แห่งทั่วประเทศ ซึ่งได้ดำเนินการเก็บตัวอย่างอากาศจากปล่อง ระบายออกนอกโรงงานกับโรงงานน้ำตาลที่มีสถิติรับอ้อยเผาไฟสะสมสูงตั้งแต่วันที่เปิดหีบ ส่งผลให้ฝุ่นละออง PM๒.๕ ลดลงรวมทั้งการตัดและรับอ้อยเผาเข้าหีบต่ำสุดที่ระดับ ๙% ทำให้มีปริมาณอ้อยสดสูงกว่า ๙๑% ตลอดฤดูการหีบ โดยการกำกับ เฝ้าระวัง และตรวจเหตุร้องเรียนเดือดร้อนจากการประกอบกิจการโรงงาน เป็นภารกิจหลักสำคัญของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ต้องรับผิดชอบดูแลด้านมลพิษโรงงานและการก่อเหตุเดือดร้อนต่างๆ จากโรงงานจำนวนไม่น้อยกว่า ๖๐,๐๐๐ โรงงานทั่วประเทศ ทั้งภายใต้การกำกับของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และกรมโรงงานอุตสาหกรรม การตรวจเหตุร้องเรียนเดือดร้อนจำเป็นต้องมีการตรวจและวิเคราะห์ ชนิดประเภทและระดับการปนเปื้อนของสารมลพิษจากโรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อน ซึ่งมีทั้งแบบครั้งคราวตามระยะเวลาฤดูรอบการผลิต และแบบซ้ำซากต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน

	การตรวจสอบเหตุร้องเรียนจึงเป็นงานที่มีความสำคัญสูงในการพิสูจน์ทราบสาเหตุแห่งเหตุร้องเรียน และการปรับปรุงแก้ไขต้นเหตุของการเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบกิจการโรงงานอย่างเป็นรูปธรรมเป็นจริง ถูกต้องตามหลักวิชาการ สามารถปฏิบัติได้จริง และมีความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา ดังนั้น เหตุร้องเรียนเดือดร้อนเหล่านี้จึงไม่สามารถกำหนดระยะเวลาการเกิดเหตุ ระดับความรุนแรงของสารมลพิษ และชนิดประเภทแห่งเหตุเดือดร้อนรบกวนของการประกอบกิจการโรงงานได้ การศึกษาหาข้อมูลด้านรายละเอียดต้นเหตุ สาเหตุ ระดับความรุนแรง การปนเปื้อนตามชนิดประเภทสารมลพิษ และเตรียมความพร้อมของหน่วยกำกับดูแล ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการป้องกันแก้ไขและกำหนดมาตรการในการโต้ตอบ ต่อเหตุร้องเรียนเดือดร้อนจากโรงงาน เพื่อให้ลดผลกระทบทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจของประชาชนโดยรอบ เป็นอย่างมาก ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีการเปิดใช้แอปพลิเคชันไลน์ “แจ้งเหตุ” ภายใต้ Traffy Fondue ที่สามารถร้องเรียนโรงงานที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน ทำให้ต้องมีการตรวจกำกับโรงงานอย่างรวดเร็ว เร่งด่วนปฏิบัติการเชิงรุก เพื่อเป็นการป้องกันและเฝ้าระวัง และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม รวมถึงดูแลสุขภาพของประชาชน โดยรอบบริเวณโรงงาน จึงมีความจำเป็นในการดำเนินการติดตาม เฝ้าระวัง ตรวจวัด วิเคราะห์ โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อน และส่งผลกระทบร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อม โดยการตรวจและวิเคราะห์มลพิษโรงงาน เพื่อการป้องกันและตรวจกำกับ ด้านมลพิษอุตสาหกรรมที่เข้มข้นขึ้น ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาค จึงได้จัดทำโครงการติดตาม เฝ้าระวัง ตรวจวิเคราะห์โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อนและส่งผลกระทบร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อม จังหวัดพิษณุโลก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแล และดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย กฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องจักร กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องภายในเขตจังหวัดพิษณุโลก รวมทั้ง ส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแล ป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของโรงงาน เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดครอบคลุมทุกด้านที่มีความเสี่ยงสูง และมีผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมโดยรอบโรงงาน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มระดับขีดความสามารถ ในการตรวจวัดประเภทสารมลพิษจากการประกอบกิจการโรงงานที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษโดยตรง และการกำกับดูแลด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการโรงงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

	๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านปริมาณ จำนวนในการตรวจวัดวิเคราะห์ ชนิด ประเภท ระดับของสารมลพิษ ระดับการรบกวนในเหตุร้องเรียน และการกำกับดูแลจากการประกอบกิจการโรงงานให้สามารถตรวจวัด โรงงาน และรองรับการตรวจสอบข้อร้องเรียนได้มากขึ้น
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของ โครงการ	๑. ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๒๕ ราย ๒. สถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับ จำนวน ๒ กิจการ ๓. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของ โครงการ	๑. ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๒๕ ราย ๒. สถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาและยกระดับ จำนวน ๒ กิจการ ๓. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ – เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ลงพื้นที่ตรวจโรงงาน - ดำเนินการตรวจ กำกับ ดูแลโรงงานตามแผนการตรวจกำกับโรงงาน ของ สอจ. โดยใช้ระบบ มาตรฐานการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรม (i-Auditor การดัดปกติ) ในการตรวจทุกครั้ง - ดำเนินการตรวจสอบโรงงานที่มีเหตุร้องเรียนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ จากระบบรับเรื่องร้องเรียนของกระทรวงอุตสาหกรรม ประกอบด้วยระบบ “แจ้งอุตุ” และ ระบบ “i-DeePro” รวมทั้ง เรื่อง ร้องเรียนผ่านศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด โดยใช้ระบบมาตรฐานการกำกับดูแล โรงงานอุตสาหกรรม (i-Auditor การดัดสีแดง) ในการตรวจทุกครั้ง - ดำเนินการเก็บตัวอย่างสารมลพิษในเหตุร้องเรียนเดือดร้อนจากการ ประกอบกิจการโรงงาน เช่น น้ำ เสียง อากาศเสียหรือ สิ่งปฏิกูล เป็นต้น เพื่อดำเนินการตรวจวัด วิเคราะห์ ๒. การรายงานผลการดำเนินงานให้ กตร.สปอ. ทราบ ภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือน
๙. งบประมาณ	๗๑,๘๖๐ บาท (เจ็ดหมื่นหนึ่งพันแปดร้อยหกสิบบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม

๑๒) โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม SMEs และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสินค้าไม่มี

คุณภาพจากต่างประเทศ

๑. ชื่อโครงการ	โครงการตรวจติดตามร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์มาตรฐานอุตสาหกรรม จังหวัดพิษณุโลก ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม SMEs และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ประเทศไทยยังคงเผชิญกับความท้าทายในการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจภายใต้ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก กฎระเบียบระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันทางการค้าและเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วที่ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการค้าการลงทุนหลังจากวิกฤตโควิด ๑๙ ได้สิ้นสุดลง ปรากฏว่าการส่งสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ มีแนวโน้มเติบโตสูงขึ้น จากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) พบว่าผู้ให้บริการตลาดออนไลน์ (Online Marketplace) เป็นแพลตฟอร์มที่เข้ามาแข่งขันมากที่สุด เนื่องจากมีความสะดวกสบาย ประหยัดเวลา และเสียค่าใช้จ่ายในการส่งสินค้าน้อยกว่าค่าเดินทางไปซื้อสินค้าเอง ประกอบกับข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ที่มีข้อมูลเศรษฐกิจ พบว่าประเทศผู้ผลิตสินค้าหลัก ของโลกมีอุปทานส่วนเกินในระบบหลายหมวดสินค้า เช่น อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เคมี โภคภัณฑ์ เหล็ก และยานยนต์ เป็นต้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการจากประเทศดังกล่าวมีการปรับลดราคาสินค้า รวมถึงการระบายสินค้าคงเหลือผ่านการส่งออกสินค้ามาในช่องทางตลาดออนไลน์เข้าสู่ "สงครามการค้าโลก" โดยมีสินค้านำเข้าที่ไม่มีมาตรฐาน ส่งมอบถึงผู้บริโภคภายในประเทศเป็นจำนวนมาก และที่สำคัญภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศที่ผลิตสินค้าถูกต้องตามกฎหมายและมีมาตรฐานได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ด้วยเหตุผลดังกล่าว รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปรามธุรกิจขายสินค้าจากต่างประเทศที่ผิดกฎหมาย ที่เป็นสินค้าจากต่างประเทศทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ ที่ได้เข้ามาค้าขายอย่างผิดปกติในประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้บริโภค โอกาสและความอยู่รอดในการผลิตและการทำธุรกิจของภาคอุตสาหกรรมไทย โดยเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗ คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบมาตรการแก้ไขปัญหาสินค้านำเข้าไม่มีคุณภาพมาตรฐานและธุรกิจจากต่างประเทศที่ฝ่าฝืนกฎหมาย จำนวน ๕ มาตรการหลัก (๖๓ แผนปฏิบัติการ) ทั้งนี้มีมาตรการที่สำคัญ ได้แก่ (๑) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องบูรณาการตรวจเข้มสินค้า ณ ด่านศุลกากรการเพิ่มอัตราการเปิดตู้สินค้า (Full Container Load) เพื่อตรวจสอบคุณภาพสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศให้เป็นไปตามมาตรฐานหรือได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (๒) เร่งเพิ่มจำนวนรายการสินค้าควบคุมภายใต้มาตรฐานบังคับ (๓)

	ส่งเสริมให้เข้าถึงการทดสอบและรับรองมาตรฐานเพื่อยกระดับสินค้า ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหาและปกป้องผู้บริโภคให้มีการใช้สินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐานควบคู่กับการรักษาผลประโยชน์ของผู้ผลิต และยกระดับผู้ประกอบการไทยมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จึงได้จัดทำโครงการตรวจติดตามร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม SMEs และบูรณาการการแก้ไขปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการนำมาตรฐานไปใช้เพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรม ควบคู่กับการออกมาตรฐานและกลไกการตรวจสอบที่จำเป็นต้องป้องกันความเสียหาย อันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการอุตสาหกรรม หรือเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริม SMEs ไทย ควบคู่กับการรักษาผลประโยชน์ของผู้ผลิตและผู้ประกอบการไทยให้มีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร จำเป็นต้องดำเนินการบูรณาการการแก้ไขปัญหาสินค้าที่ไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศและปกป้องผู้บริโภคให้ใช้สินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้ภาคเอกชนรวมถึงองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวผู้บริโภคมีความตระหนักต่อมาตรฐานสินค้ามีองค์ความรู้การมาตรฐานของสินค้า ๒. เพื่อเตรียมความพร้อมเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังสินค้าด้อยคุณภาพในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม ๓. เพื่อให้ร้านจำหน่ายตระหนักถึงผลิตภัณฑ์ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน
๔. ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ร้านจำหน่ายสินค้าในจังหวัดพิษณุโลก ได้รับการตรวจติดตามและเฝ้าระวังสินค้าตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จำนวน ๓๐ ร้าน ๒. การร้องเรียนเกี่ยวกับสินค้าด้อยคุณภาพลดลง
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ร้านจำหน่ายสินค้าในจังหวัดพิษณุโลก ได้รับการตรวจติดตามและเฝ้าระวังสินค้าตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จำนวน ๓๐ ร้าน ๒. การร้องเรียนเกี่ยวกับสินค้าด้อยคุณภาพลดลง
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	เดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	ตรวจติดตามผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมท้องตลาด (Market Surveillance)
๙. งบประมาณ	๕๖,๐๕๐ บาท (ห้าหมื่นหกพันห้าสิบบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

**๕.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติราชการของสำนักงาน
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก รายปี
พ.ศ. ๒๕๗๐**

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	แผนพัฒนาจังหวัด พิษณุโลก ปี ๒๕๖๗ - ๒๕๗๑	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ศูนย์กลางความเจริญแห่ง ภูมิภาคที่มั่นคง สืบสาน โคจรรุ่งสู่ความมั่งคั่ง ประสานพลังสู่การพัฒนา ที่ยั่งยืน	ศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งกระจายรายได้สู่ชุมชน ให้เติบโตอย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถ ธุรกิจอุตสาหกรรมตาม แนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่ ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	การผลักดันนโยบายและแผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	ส่งเสริมเพิ่มขีด ความสามารถ การแข่งขัน ด้านการค้าการลงทุน สินค้า บริการ โครงข่าย คมนาคมและ โครงสร้าง พื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ ความมั่งคั่ง และเมือง อัจฉริยะ (Smart City)	พัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สินค้าเกษตรแปรรูป เกษตร ปลอดภัย เกษตรมูลค่าสูง เชื่อมโยงการบริการและการ ท่องเที่ยว โดยอาศัยการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการเติบโตของ อุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ ความยั่งยืน	การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	พัฒนาการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม พลังงานอย่าง เป็นระบบและยั่งยืน	ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม อย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กร ดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ	ยกระดับการเกษตรที่เป็น ระบบ เพิ่มมูลค่าและ การตลาดที่ครบ วงจรบน ฐานนวัตกรรม และ เทคโนโลยี	เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันแบบครบวงจร ของผู้ประกอบการเพื่อสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	แผนพัฒนาจังหวัด พิษณุโลก ปี ๒๕๖๗ - ๒๕๗๑	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔			พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้าง สังคมสุขยั่งยืน และ สืบสานอัตลักษณ์ประเพณี วัฒนธรรมที่งดงาม	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๕			พัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้ มาตรฐานสากลและยั่งยืน และเป็นเมืองศูนย์กลาง การประชุม และจัด นิทรรศการ (MICE CITY)	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๖			เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน พัฒนาระบบ เตรียมความพร้อม ในภาวะวิกฤต และขยาย ความร่วมมือ ความสัมพันธ์กับ ต่างประเทศอย่างมี คุณภาพ	

๕.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัด พิชณุโลก

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จากจังหวัดพิษณุโลกแต่อย่างใด

๕.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก

๑) โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลัก ธรรมชาติ

ได้รับจัดสรรงบประมาณจำนวน ๖๑,๙๐๐ บาท (หกหมื่นหนึ่งพันเก้าร้อยบาทถ้วน) ซึ่งเป็น ค่าใช้จ่ายในการอบรมเรื่อง “การถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถาน ประกอบการอุตสาหกรรมตามหลักธรรมชาติสิ่งแวดล้อม” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ผลการดำเนินงาน

การอบรมเรื่อง “การถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถาน ประกอบการอุตสาหกรรม ตามหลักธรรมชาติสิ่งแวดล้อม” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ภายใต้ โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ตามหลักธรรมชาติจังหวัด พิษณุโลก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ มีผู้เข้าร่วมการอบรมครั้งนี้ จำนวน ๖๖ คน (เกินเป้าหมาย ร้อยละ ๑๐) เมื่อวันที่ ๓ - ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมอุทัยธานี ชั้น ๕ โรงแรมท็อปแลนด์ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ เวลา ๐๘.๓๐ น. - ๑๖.๓๐ น.

ณ ห้องประชุมอุทัยธานี ชั้น ๕ โรงแรมท็อปแลนด์ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลา ๐๘.๓๐ น. - ๑๖.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมอุทัยธานี ชั้น ๕ โรงแรมท็อปแลนด์ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

๒) โครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ กิจกรรม : การพัฒนาสินค้าเกษตรชีวภาพ พืชสมุนไพร ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ

ได้รับจัดสรรงบประมาณ ๕๕๓,๕๐๐ บาท

ผลการดำเนินงาน

กิจกรรมการพัฒนาสินค้าเกษตรชีวภาพพืชสมุนไพร ภายใต้โครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ดำเนินการโดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรชีวภาพและพืชสมุนไพรหรือส่วนเหลือใช้ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ ถ่ายทอดองค์ความรู้ การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเกษตรชีวภาพและพืชสมุนไพรให้กับผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และส่งเสริมการเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์กับช่องทางการตลาดที่เหมาะสม ซึ่งการดำเนินโครงการฯ แบ่งออกเป็น ๒ กิจกรรม คือ กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเกษตรชีวภาพและพืชสมุนไพรให้กับผู้ประกอบการ และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และกิจกรรมสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรชีวภาพและพืชสมุนไพรหรือส่วนเหลือใช้ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้วยเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรชีวภาพพืชสมุนไพร

ผลการดำเนินกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเกษตรชีวภาพและพืชสมุนไพรให้กับผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร "การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเกษตรชีวภาพและพืชสมุนไพรให้กับผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน" ในวันที่ ๑๒ - ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ณ ห้องเรือนธรา โรงแรมเรือนแพ รอยัล ปาร์ค อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก มีกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วม จำนวน ๑๖ กิจกรรม รวมทั้งสิ้น ๒๗ คน และมีร่างต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Draft Prototype) พร้อมแผนธุรกิจ จำนวน ๑๖ ผลิตภัณฑ์ ซึ่งกิจกรรมการอบรมดังกล่าวมีผลการประเมินองค์ความรู้ก่อนเข้ารับการอบรม เฉลี่ยร้อยละ ๖๑.๔๐ ผลการประเมินองค์ความรู้หลังเข้ารับการอบรม เฉลี่ยร้อยละ ๘๙.๗๖ และผลการประเมินความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรม เฉลี่ยร้อยละ ๙๐.๐๒ จากนั้นรับสมัครผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ฯ เข้าสู่กระบวนการคัดเลือกเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ซึ่งมีผู้สมัครเข้าร่วมจำนวนทั้งสิ้น ๑๓ กิจกรรม โดยได้จัดทำเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกสถานประกอบการเพื่อเข้าร่วมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ และได้จัดประชุมคัดเลือกสถานประกอบการ ในวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๑๑.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ในรูปแบบออนไลน์ ผ่านแอปพลิเคชัน ZOOM ซึ่งได้พิจารณาคัดเลือกและสรุปผลการคัดเลือกสถานประกอบการ จำนวน ๒ กิจกรรม คือ ๑) วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านปลายชุมพล หมู่ที่ ๕ ผลิตภัณฑ์ : สบู่ น้ำมันมะพร้าวผสมว่านหางจระเข้ และ ๒) วิสาหกิจชุมชน Society farm หมู่ ๓ บ้านกว้าง ผลิตภัณฑ์ : น้ำพริกข่ารสต้มยำ เพื่อเข้าสู่กิจกรรมสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรชีวภาพและพืชสมุนไพร หรือส่วนเหลือใช้ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรชีวภาพพืชสมุนไพร

ผู้เชี่ยวชาญได้นำร่างต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Draft Prototype) ที่ได้รับการพิจารณาทั้ง ๒ ผลิตภัณฑ์ เข้าสู่กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่ม โดยนำเทคโนโลยี นวัตกรรม งานวิจัยและพัฒนา (R&D) มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรชีวภาพและพืชสมุนไพร หรือส่วนเหลือใช้ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรชีวภาพพืชสมุนไพร โดยได้ดำเนินการลงพื้นที่ให้คำปรึกษาแนะนำการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๕ Man-day หรือ ๓๐ ชั่วโมงต่อกิจกรรม เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการฯ จากนั้นผู้เชี่ยวชาญได้จัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างลูกค้าเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย (๒ ผลิตภัณฑ์) รวมทั้งสิ้น ๑๐๐ ราย ในวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ณ เซ็นทรัล ศาลายา และ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ณ อิมแพ็ค เมืองทองธานี ซึ่งมีผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ของทั้ง ๒ ผลิตภัณฑ์ คือ ๑) สบู่ น้ำมันมะพร้าวผสมว่านหางจระเข้ และ ๒) น้ำพริกข่ารสต้มยำ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๘๒.๐๖ และ ๘๒.๗๑ ตามลำดับ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบสบู่ น้ำมันมะพร้าวผสมว่านหางจระเข้ และน้ำพริกข่ารสต้มยำ ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคและตลาด และมีความเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในโครงการฯ จากนั้นจึงได้จัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ที่ผ่านการทดสอบ จำนวนผลิตภัณฑ์ละ ๕๐ ชิ้น รวม ๑๐๐ ชิ้น และบรรจุภัณฑ์ จำนวนผลิตภัณฑ์ละ ๑๐๐ ชิ้น รวม ๒๐๐ ชิ้น ให้แก่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก เพื่อส่งมอบให้แก่ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของแต่ละผลิตภัณฑ์ต่อไป

จากการประมาณการมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมของกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเกษตรชีวภาพและพืชสมุนไพรให้กับผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๑๖ กิจการ และกิจกรรมสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรชีวภาพและพืชสมุนไพร หรือส่วนเหลือใช้ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรชีวภาพพืชสมุนไพร จำนวน ๒ กิจการ สามารถประมาณการมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๗,๙๙๖,๑๖๐ บาท ซึ่งสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๔๐ ต่อปี และมีความคุ้มค่าของวงเงินงบประมาณในการดำเนินการ คิดเป็น ๒๙.๘๔ เท่า

๓) โครงการพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการป็นนักรุกกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน

ผลการดำเนินงาน

ได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน)

การอบรมเชิงปฏิบัติการ “ถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน” มีกลุ่มเป้าหมายจำนวน ๒๒ คน คือ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม อาทิ วิสาหกิจขนาดกลางและวิสาหกิจขนาดย่อม หรือผู้ประกอบการที่สนใจในทุกกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายหรือที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม จำนวน ๕ คน รวมทั้งสิ้น ๒๗ คน เมื่อวันที่ ๑๐ – ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ น. ณ โรงแรมहरชนันท์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

ภาพกิจกรรม

การอบรมเชิงปฏิบัติการ “ถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน”
ภายใต้โครงการป็นนักรุกกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
เมื่อวันที่ ๑๐ – ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ น.
ณ โรงแรมहरชนันท์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

๔) โครงการพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

(พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์) ภายใต้โครงการป็นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน
ผลการดำเนินงาน

การจัดอบรมปฏิบัติการเชิงลึก โดยมีวัตถุประสงค์ของกิจกรรม คือ ๑. เพื่อสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์) ๒. เพื่อเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายของนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนให้เกิดโอกาสทางการตลาด ห้องประชุมहरष्णनं ๑ โรงแรมहरष्णनं จังหวัดพิษณุโลก โดยดำเนินการจัดอบรมในวันที่ ๑๕ - ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ มีผู้ประกอบการเข้าร่วมจำนวน ๒๕ ราย สำหรับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมนำเสนอผลิตภัณฑ์และแผนธุรกิจมีจำนวน ๑๘ ราย จากผู้ประกอบการทั้งหมด ๒๕ ราย ในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๐.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น. ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ผู้จัดได้ดำเนินการจัดประชุมเพื่อคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีศักยภาพเป็น Success เพื่อเข้าสู่กิจกรรมการให้ความรู้ และคำแนะนำเพื่อออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๕ กิจกรรม จากกิจกรรมทั้งหมด ๒๕ กิจกรรม โดยคณะผู้จัดได้มีการจัดเก็บข้อมูลของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นรายกิจการประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของกิจการ ข้อมูลการประเมินความรู้ความเข้าใจ ก่อน - หลัง ข้อมูลสรุปศักยภาพในการดำเนินธุรกิจของแต่ละกิจการ โมเดลธุรกิจของแต่ละกิจการ (BMC) การประเมินความพึงพอใจและการประเมินผลลัพธ์ (เช่น รายได้เพิ่มขึ้น การจ้างงาน เป็นต้น) การมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้นการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ และข้อมูลการมีส่วนร่วมกับชุมชนหรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ผลการคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีศักยภาพเพื่อเข้าสู่กิจกรรมการให้ความรู้ และคำแนะนำเพื่อออกแบบ/พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ประกอบด้วย บริษัท เทพพิทักษ์ กรู๊ป จังหวัดตาก กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตข้าวปลอดสารพิษตำบลซอนไพร จังหวัดเพชรบูรณ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด น้ำผึ้งน้ำริด จังหวัดอุตรดิตถ์ ร้านขนมจีนบ้านนา จังหวัดสุโขทัย และ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชฟโบนนซ์ จังหวัดพิษณุโลก สำหรับผลการประเมินความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม หลักสูตรกิจกรรมการพัฒนานักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์) ภายใต้โครงการป็นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ผู้จัดได้จัดทำแบบทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม จำนวน ๑๐ ข้อ โดยแจกให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำแบบทดสอบเพื่อประเมินความรู้ของตนเองก่อนเข้ารับการฝึกอบรม และเมื่อการฝึกอบรมเสร็จสิ้นก็ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำแบบทดสอบอีกครั้ง ทั้งนี้ผู้จัดได้กำหนดเกณฑ์คะแนนเพื่อให้สามารถวัดความรู้ของผู้เข้ารับการอบรมจากเนื้อหาวิชา ในภาพรวมของหลักสูตร จากนั้นเปรียบเทียบองค์ความรู้ของผู้เข้ารับการอบรม จำนวน ๒๕ ราย พบว่า ผู้เข้ารับการอบรม จำนวน ๒๕ คน มีผลคะแนนทดสอบสูงขึ้น โดยมีคะแนนอยู่ในช่วงร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป นั้นแสดงให้เห็นว่าผู้เข้ารับการอบรมรู้และเข้าใจการพัฒนาธุรกิจที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

● ร้านขนมจีนบ้านนา จังหวัดสุโขทัย

นางสาวจิริยา เปรมใจ
ร้านขนมจีนบ้านนา

ช่องทางติดต่อ

☎ 095 629 6898

📍 16/39 ม.1 ต.เมืองเก่า อ.เมือง จ.สุโขทัย

ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา

น้ายากะทิสูตรโบราณ

- ▶ สูตรต้นตำรับที่อยู่ชุมชนมารุ่นสู่รุ่นที่หลายคนรู้จัก "ขนมจีนบ้านนา"
- ▶ เครื่องแกงโบราณสูตรลับ ผสมเนื้อปลาแน่น ๆ หอมเข้มข้นกลมกล่อมเกี่ยวกับกะทิไม่เหมือนใคร...สู่รุ่นลูกสืบทอดสูตรเดิม เดิมความสะอาด ด้วยบรรจุภัณฑ์ทันสมัยเพื่อให้รสชาติบ้านนาเดินทางไปได้ไกลขึ้นในทุกยุค
- ▶ แบรินต์ "สาวน้อยบ้านนา" จึงถือกำเนิดขึ้นจากใจของรุ่นลูก เพื่อให้น้ายากะทิ กลับมาอยู่ในจานของคนรุ่นใหม่...อยู่คู่ตลอดไป เพียงเปิดซอง ก็เหมือนได้กลับบ้านอีกครั้งในทุกมื้ออาหาร

ผลิตภัณฑ์หลังการพัฒนา

● บริษัท เทพพิทักษ์ กรู๊ป จังหวัดตาก

นางสาวศรฎา ไชยนอก
บริษัท เทพพิทักษ์ กรู๊ป

ช่องทางติดต่อ

☎ 087 212 3819

✉ TheppitakFarm1556@gmail.com

📍 131 ม.9 ต.ช่องแคบ อ.พบพระ จ.ตาก

ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา

อะโวคาโดเพียวเร่

อะโวคาโดเพียวเร่ เกิดขึ้นจากแนวคิดที่อยากช่วยผู้บริโภคแก้ปัญหา "เลือกไม่ بين" ซึ่งมักทำให้ซื้ออะโวคาโดมาแล้วเน่าเสียก่อนรับประทาน ส่งผลให้หลายคนเกิดภาพจำเชิงลบต่ออะโวคาโดในประเทศ

- ▶ พร้อมใช้ทันที ไม่ต้องรอให้สุก ไม่ต้องเตรียมหรือบดเองเก็บได้นาน
- ▶ เลือกใช้ผลอะโวคาโดที่คัดเกรดมาแล้ว
- ▶ สะดวกในการใช้งาน ใช้ได้ทั้งในเมนูต่าง ๆ เช่น สมูทตี้ สลัด ขนม หรือเบเกอรี่
- ▶ เหมาะกับทั้งผู้บริโภคทั่วไปและร้านอาหาร
- ▶ คุ่มค่าและลดของเสีย
- ▶ ไม่มีเปลือก ไม่มีเมล็ด ไม่ต้องทิ้งส่วนที่กินไม่ได้
- ▶ ลดการสูญเสียจากอะโวคาโดที่เน่าเสีย

ผลิตภัณฑ์หลังการพัฒนา

- ห้างหุ้นส่วนจำกัด น้ำผึ้งน้ำริด จังหวัดอุดรธานี

นางสาวฐานี คงสิน
ห้างหุ้นส่วนจำกัด น้ำผึ้งน้ำริด

ช่องทางติดต่อ

☎ 063 948 7984

📍 83 / 1 หมู่ 4 ต.น้ำริด อ.เมือง จ.อุดรธานี

ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา

เครื่องมือน้ำผึ้งผสมมะนาวชนิดเข้มข้น

- ▶ น้ำผึ้งเดือน 5 ได้ชื่อว่าเป็นน้ำผึ้งที่อัดแน่นด้วยสรรพคุณ เป็นเดือนที่อยู่ในช่วงฤดูร้อน ดอกไม้พืชพันธุ์ในป่ากำลังงอกงาม ทำให้ผึ้งสามารถเก็บน้ำหวานและเกสรดอกไม้ได้หลากหลายพันธุ์
- ▶ ยิ่งช่วงเดือน 3-5 น้ำร้อนมีความเข้มข้นน้อย น้ำผึ้ง จึงมีความเข้มข้นสูง เยี่ยมไปด้วยคุณภาพ ปลอดภัยไม่มีสารปนเปื้อนถึงแม้ขายทุกปี เป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับเก็บเกี่ยวผลผลิต น้ำผึ้ง

ผลิตภัณฑ์หลังการพัฒนา

- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตข้าวปลอดสารพิษตำบลชนไพร จังหวัดเพชรบูรณ์

นายมานูสิทธิ์ มั่นคง
กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตข้าวปลอดสารพิษตำบลชนไพร

ช่องทางติดต่อ

☎ 094 708 7557

📍 209 ม.3 ต.ชนไพร อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์

ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา

มิโซะ ออร์แกนิก

เต้าเจี้ยวบดออร์แกนิก ตรา ศศิ ผลิตจากข้าว 5 ชนิด และถั่ว 5 สี ที่ปลูกด้วยกระบวนการผลิตเกษตรอินทรีย์ทั้งระบบอย่างยั่งยืน โดยเครือข่ายเกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตข้าวปลอดสารพิษตำบลชนไพร ภายใต้การควบคุมกระบวนการผลิตวัตถุดิบออร์แกนิก โดยเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ สาขาอาชีพทำนา (นายมานูสิทธิ์ มั่นคง) และได้รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ Organic Thailand ด้วยรัก... และห่วงใย... เราใส่ใจทุกขั้นตอนการผลิต

ผลิตภัณฑ์หลังการพัฒนา

- ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชฟบอนันซ่า จังหวัดพิษณุโลก

นายฐพงศ์พจน์ ผาดนรินทร์
ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชฟบอนันซ่า

ช่องทางติดต่อ

☎ 088 150 9941
✉ chawee.9941@gmail.com
📍 159/1 ม.1 ต.สมอแข อ.เมือง จ.พิษณุโลก

ผลิตภัณฑ์ก่อนการพัฒนา

ผงชูปก้วยเตี่ยวเรือ

ผงชูปก้วยเตี่ยวเรือ คือ ผงก้วยเตี่ยวเรือผสมน้ำแล้ว ใช้ได้เลย ซึ่งช่วยลดขั้นตอนในการปรุง เนื่องจากทางบริษัทฯ ได้จำหน่ายผงปรุงรสที่เป็นซุบน้ำใส แต่มีลูกค้าเป็นจำนวนมากต้องการให้มีผลิตภัณฑ์ก้วยเตี่ยวเรือ แต่ทางร้านไม่ได้มีผลิตภัณฑ์ดังกล่าว เมื่อได้เข้าร่วมโครงการ จึงได้มีโอกาสพัฒนาสูตรใหม่ เป็นผลิตภัณฑ์ผงชูปก้วยเตี่ยวเรือ โดยมีรสชาติแบบไทย เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า

ผลิตภัณฑ์หลังการพัฒนา

๕) โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชนสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ จังหวัดพิษณุโลก
กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ค่าใช้จ่ายในการยกระดับ
ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps)

ผลการดำเนินงาน

โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชนสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ๒) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป และ ๓) เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจในการผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้ ซึ่งการดำเนินโครงการแบ่งออกเป็น ๒ กิจกรรม ได้แก่ ๑) กิจกรรมอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Work shop) ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร และ ๒) กิจกรรมยกระดับเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบและทดสอบผลิตภัณฑ์ ผลการดำเนินกิจกรรมอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Work shop) ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งดำเนินการอบรมเชิงปฏิบัติระหว่างวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ณ ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุม Meeting ๑ สำนักวิทยุบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยมีผู้อบรม ๒๕ ราย จัดขึ้นจำนวน ๒ วัน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร และผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ร่วมจัดทำแผนธุรกิจและร่างต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Draft Prototype) ทั้งหมด ๑๐ ผลิตภัณฑ์ หลังจากนั้นเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของผู้ดำเนินการจัดทำหลักเกณฑ์การคัดเลือกผลิตภัณฑ์ต้นแบบโดยใช้แบบประเมินการให้คะแนนโดยรายละเอียดของรายการประเมินมีจำนวน ๕ ประเด็นในการพิจารณา ได้แก่ ๑. ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรมีแผนธุรกิจ (Business Model Canvas) และการตลาดเพื่อแนวทางการบริหารจัดการองค์กร ๒. ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสามารถยกระดับสู่ธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๓. ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสร้างรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนให้ดีขึ้น ๔. ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรมีศักยภาพสามารถพัฒนาต่อยอดและวางจำหน่ายได้จริง และ ๕. ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสามารถสร้างโอกาสให้ชุมชนสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานภายนอก ชุมชนเพิ่มขึ้นรวมทั้งดำเนินกิจกรรมยกระดับเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และทดสอบผลิตภัณฑ์ ทั้งหมด จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์คุกกี้แบ่งกล้วยเสริมเนื้อกล้วยตากจากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรอินทรีย์วิถีพอเพียง ๔๕๙ บ้านวังฆ้อง ผลิตภัณฑ์มะเขือเทศผง จากกลุ่มสมาธิฟาร์มเมอร์ จังหวัดพิษณุโลก “PITI FRAM มะเขือเทศผง” และผลิตภัณฑ์แยมฝรั่งไส้แดง จากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผลฝรั่งกิ่งพันธุ์และแปรรูปฝรั่งไส้แดงบ้านย่านยาว

ผู้เชี่ยวชาญทำการลงพื้นที่ให้คำปรึกษาแนะนำด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ พร้อมทั้งจัดทำแผนการตลาดของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ละไม่น้อยกว่า ๓ ครั้งๆ ละไม่ต่ำกว่า ๖ ชั่วโมง โดยแบ่งออกเป็นแต่ละ Man-Day ได้แก่ ๑. Man-Day ๑ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ๒. Man-Day ๒ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ และ ๓. Man-Day ๓ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์พร้อมแผนการตลาดของผลิตภัณฑ์ ระหว่างวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๘ – ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๘ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการฯ ผู้เชี่ยวชาญได้จัดทำการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อประเมินความพึงพอใจในการทดสอบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบกิจกรรมยกระดับเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบและทดสอบผลิตภัณฑ์โดยใช้ทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย (๓ ผลิตภัณฑ์) วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ณ อาคารคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และ โรงแรมวังจันทร์แอร์วิว จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์ คือ ๑) คุกกี้แบ่งกล้วยเสริมเนื้อกล้วยตาก ๒) แยมฝรั่งไส้แดง และ ๓) มะเขือเทศผง อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคและตลาด จากนั้นจึงได้ทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ที่ผ่านการทดสอบจำนวนผลิตภัณฑ์ละไม่น้อยกว่า ๒๐ ชิ้น/ราย รวม ๓ ราย ๖๐ ชิ้น และบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ละไม่น้อยกว่า ๒๐ ชิ้น/ราย รวม ๓ ราย ๖๐ ชิ้น (โดยจัดส่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๕ ชิ้น/ราย รวม ๓ ราย ๑๕ ชิ้น และจัดส่งคืนผู้ประกอบการ จำนวน ๑๕ ชิ้น/ราย รวม ๓ ราย ๔๕ ชิ้น)

ภาพประกอบกิจกรรม

- ๖) โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ผลการดำเนินงาน

กิจกรรม	จำนวน	
	แผน	ผล
รับคำขอ	๘๐ คำขอ	๘๐ คำขอ
ตรวจสอบสถานที่ผลิต	๘๐ คำขอ	๘๐ ขอ
เก็บตัวอย่าง	๘๐ ชุดตัวอย่าง	๘๐ ชุดตัวอย่าง
ส่งหน่วยตรวจสอบ	๘๐ ชุดตัวอย่าง	๘๐ ชุดตัวอย่าง
ส่งทดสอบครั้งที่ ๒	๑๔ ชุดตัวอย่าง	๘ ชุดตัวอย่าง
ประเมินผลการตรวจสอบ	๘๐ ชุดตัวอย่าง	๘๐ ชุดตัวอย่าง
จัดประชุม	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง
ออกไปรับรอง	๖๖ ฉบับ	๗๘ ฉบับ

ภาพกิจกรรม

๗) โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
งบรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส
ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “ให้ความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจด้านมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)” ภายใต้ โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อเตรียมความพร้อม ให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการรับรองตามข้อกำหนดของมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) และส่งเสริมยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถผู้ประกอบการ SMEs /วิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดพิษณุโลก ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) โดยมีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๒๐ คน เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๘ เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ น. ณ โรงแรมเรโนแพ รอยัล ปาร์ค ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๒๓ คน คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและวิสาหกิจขนาดย่อม หรือผู้ประกอบการที่สนใจในทุกกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายหรือที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม จำนวน ๕ คน วิทยากรและผู้สังเกตการณ์ ๒ รวมทั้งสิ้น ๓๐ คน

**รายชื่อผู้ได้รับการรับรองแสดงเครื่องหมายมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘**

ลำดับ	ชื่อ	เลขที่ มอก.เอส	ชื่อ มอก	ที่อยู่
๑	ทัศนสถานหญิงพิษณุโลก	๒๔๑-๒๕๕๖	การบริการร้านขนมหวาน	๘๐๑ หมู่ที่ ๘ ตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
๒	ทัศนสถานหญิงพิษณุโลก	๒๔๒-๒๕๖๖	การบริการร้านเครื่องดื่ม	๘๐๑ หมู่ที่ ๘ ตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
๓	ทัศนสถานหญิงพิษณุโลก	๒๕-๒๕๖๗	การบริการนวดและสปา	๘๐๑ หมู่ที่ ๘ ตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
๔	วิสาหกิจชุมชนบ้านวังส้มซ่า	๒๔๑-๒๕๕๖	การบริการร้านขนมหวาน	๑๐๔ หมู่ที่ ๑ ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมืองพิษณุโลก พิษณุโลก
๕	ร้านกาแฟคอฟฟี่สเปซ (Coffee Space)	๗๙/๒๕๖๒	การบริการร้านกาแฟ	๕๕๕ หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมืองพิษณุโลก พิษณุโลก

**๘) โครงการส่งเสริมเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจรจังหวัดพิษณุโลก กิจกรรมพัฒนานักธุรกิจเกษตร
อุตสาหกรรม งบประมาณเบิกแทนกัน**

ผลการดำเนินงาน

ได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๑๐๘,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนแปดพันบาทถ้วน)

การอบรมเชิงปฏิบัติการ “พัฒนานักธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม” มีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๓๑ คน คือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) อาทิจ ผู้ประกอบการ ทายาท หรือพนักงาน ผู้ประกอบการชุมชน ประชาชนทั่วไปที่สนใจเป็นนักธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม และวิทยากร เจ้าหน้าที่กลุ่มส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรม จำนวน ๗ คน รวมทั้งสิ้น ๓๘ คน เมื่อวันที่ ๑๗ – ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ น. ณ โรงแรมहरขन्नन्त ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

ภาพกิจกรรม

การอบรมเชิงปฏิบัติการ “พัฒนานักธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม”

ภายใต้โครงการส่งเสริมเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจรจังหวัดพิษณุโลก ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ระหว่างวันที่ ๑๗ – ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ น.

ณ โรงแรมहरขन्नन्त ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

๙) โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนา
ศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค

ผลการดำเนินงาน

ได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๑๐,๔๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสี่ร้อยบาทถ้วน)

กิจกรรมการสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ หัวข้อ “กฎระเบียบ การรายงานข้อมูลระบบ Isingle Form และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND” มีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๑๔๔ คน คือ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน (Onsite ณ สำนักงานฯ จำนวน ๓๒ คน และ Online ผ่านระบบ ZOOM Meeting จำนวน ๑๑๒ คน) คน เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมณารายณ์ ชั้น ๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก ตำบลสมอแข อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก และผ่านระบบ (ZOOM Meeting)

ภาพกิจกรรม

การสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ

“กฎระเบียบ การรายงานข้อมูลระบบ Isingle Form และแนวทางการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND”

วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ น.

ณ ห้องประชุมธารายณ์ ชั้น ๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก และผ่านระบบ (ZOOM Meeting)

**one
MIND**

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก

**ถนนพิษณุโลก - หล่มสัก กม. 10 หมู่ที่ 4
ต. สมอแข อ. เมือง จ. พิษณุโลก 65000**

โทรศัพท์ 0 5500 9240 , 0 5598 7728

saraban_phitsanulok@industry.go.th

phitsanulok.industry.go.th

จัดทำโดย

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก